

GŁOS NARODU

Nr. 246. — ROK XLI.	REDAKCJA, ADMINISTRACJA i DRUKARNIA, KRAKÓW, UL. ŚW. KRZYŻA 11 KONTO P. K. O. WARSZAWA NR. 140.055. — KONTO P. K. O. KRAKÓW, NR. 401.099.				Redakcja niezamówionych artykułów nie zwraca i nie honoruje, listów nieopłaconych nie przyjmuje.
SOBOTA 8 WRZEŚNIA 1934.	Przedpłata wynosi:	W Krakowie		Na całym obszarze Państwa polsk. z przesyłką pocztową	Zagranicą
	Miesięcznie	z odnośnikiem	bez odnośnika	5. — zł.	8. — zł.
	TELEFONY: REDAKCJA Nr. 101-90. ADMINISTRACJA Nr. 133-44. DRUKARNIA Nr. 133-44 i 144-06.				Za każdą zmianę adresu dopłata 50 gr. Redakcja przyjmuje strony od godziny 11. do 13.

Aresztowanie hr. Potockiego.

W czwartek późnym wieczorem został w Warszawie aresztowany hr. Henryk Potocki. P. A. T. dała w tej sprawie następujące wyjaśnienia:

„Warszawa, 6 września (PAT). Dziś sędzia śledczy apelacyjny do spraw szczególnej wagi, p. Demant, po kilkugodzinnej przesłuchaniu postawił w stan oskarżenia z art. 269 k. k. Henryka Potockiego, zawieszając nad nim areszt śledczy. Potocki, który przez szereg lat był prezesem tow. akcyjnych zakładów żyrdardowskich, oraz w ostatnim roku prezesem Polskiego Czerwonego Krzyża przed kilku dniami zrezygnował z prezesury P. C. K. Z zarządu zakładów żyrdardowskich Henryk Potocki wystąpił po wyroku sądu handlowego, który wprowadził sekwestr zakładów. Aresztowanie Henryka Potockiego nastąpiło w związku z aferą żyrdardowską. Przypomnieć należy, że dyrektorowie zakładów żyrdardowskich Vermerch i Caen zostali postawieni w stan oskarżenia również z art. 269 k. k.“

Artykuł 269 K. K. brzmi:

„Kto zajmując się na podstawie przepisu prawnego, lub umowy, sprawami majątkowymi innej osoby, działa na jej szkodę, podlega karze więzienia do lat 5“.

A zatem: b. prezes zarządu zakładów żyrdardowskich, reprezentant większości akcjonariuszów, tj. p. Boussac'a został aresztowany pod zarzutem działania „na szkodę“ interesów mniejszości akcjonariuszów, tj.: polskich współwłaścicieli.

Zapowiedź prasy z przed kilku dni, że hr. H. Potocki będzie aresztowany, sprawdziła się w zupełności. Również sprawdziła się wiadomość „Kuriera Porannego“, przytoczona wczoraj przez nas, że hr. H. Potocki złożył godność Prezesa Polskiego Czerwonego Krzyża, nie spowodu zamierzonego wyjazdu zagranicę, ale spowodu sprawy Żyrdardowa.

Afera żyrdardowska przybiera obrót wręcz sensacyjny. Rozwija się do rozmiarów nieznanych dotąd Polsce. Jej kregi obejmują ludzi bardzo wybitnych. Pod pretekstem dostają się nazwiska osobistości noszących historyczne nazwiska. Na „ulicy“ idą ludzie, których dotąd szanowaliśmy, którym pewna część społeczeństwa (więc obóz rządowy) po wierzała wybitne i zaszczytne stanowiska i godności. Sprawa — powtarzamy — przybiera obrót sensacyjny. Od strzałów Blachowskiego — do aresztowania hr. Potockiego! W pośrodku zaś takie epizody, jak: wystąpienie mniejszości polskiej akcjonariuszów, zarząd przymusowy, aresztowanie dwóch francuskich dyrektorów, interwencja amb. Laroche'a u rządu polskiego, ugoda mniejszości polskiej z Boussac'em, wystąpienie b. ministra Matuszewskiego przeciw niej, samobójstwo Lednickiego, wyrok partyjny na b. senatora Dobieckiego, i aresztowanie hr. Potockiego. Jakże długi rejestr wypadków.

NA TEM, NIE KONIEC. — Na tem się skończyć nie powinno i napewno się nie skończy. Wynik tej afery pozwoli kiedyś ustalić, czy wymagała aż takiego nakładu nadzwyczajnych środków. W tej chwili zbyt mało jeszcze wiemy, byśmy mogli na to pytanie „tak“ lub „nie“ odpowiedzieć. Ale skoro się już na tę drogę weszło, to sprawę należy doprowadzić do końca, a w szczególności wyświetlić trzeba dość na razie zagadko-

wą sprawę „pierwszej ugody“ między polskimi a francuskimi akcjonariuszami z roku 1932.

Wówczas to 12 sierpnia 1932 r., p. sen. Targowski z B. B. zawarł z p. Boussac'em porozumienie w sprawie należności skarbu państwa polskiego i akcji p. Boussac'a, — w dwóch więc sprawach, które dziś stanowią podstawę do surowych wystąpień władz sądowych i władz B. B. przeciw osobom stanowiącym zarząd „Żyrdardowa“. W tej chwili schodzi na drugi plan pogłoska o dalszych sankcjach w stosunku do innych członków zarządu żyrdardowskich zakładów. Na pierwszy zaś występuje pytanie, czy jest prawdą, że p. sen. Targowski takie porozumienie w r. 1932 zawarł, — jeśli je zawarł, to czy działał na własną rękę. Jeśli działał na własną rękę, to, niestety, nie pozostanie nic innego, jak i jego pociągnąć do odpowiedzialności sądowej. Jeśli zaś — nie, to sprawa żyrdardowska zacznie się komplikować.

NIEODPOWIEDNI TON. — Przy tej sposobności trzeba zwrócić uwagę prasie sanacyjnej, że w tej sprawie przemawia tonem, którym przemawiać nie powinna. Mniejsza już o to, że piętnuje całe koła polityczne, które dotąd jeszcze współdziałały z rządem: jest to rzecz oczywiście nie nasza, lecz — władz B. B. Ale nieznośny jest ten ton moralizatorski. — śmieszne są te koturny, na których staje zabierając głos w sprawie żyrdardowskiej. Trzeba choć trochę roboty zostawić władzom sądowym, a także — szerokiej opinii. A nadewszystko należy pamiętać o mądrym i trafnym spostrzeżeniu księcia Franc. La Roche-Foucauld:

„Gdybyśmy nie mieli grzechów na sumieniu, nie wytykalibyśmy ich z taką radością drugim“.

Niech więc prasa B. B. zrobi z sobą rachunek sumienia i zapyta, czy się ta mądra maksyma na niej nie sprawdza dokładnie. — czy jej ataki ostatnie nie noszą cech radości, że — przecież i oni także...?

W. Z.

Kupni i iko
W DROGERII im. SW. TERESY
STEFANA HYŁY KRAKÓW
WISŁA 6.
mydła, kremy, perfumy, wody kolońskie,
kosmetyki, gabki, galanteria toaletowa,
zioła, chemikalia i t. d.
TOWAR W WIELKIM WYBORZE
NAJLEPSZEJ JAKOŚCI
Ceny niskie. Ceny niskie.

Stopniowe wybory do rad powiatowych.

Warszawa, 7. 9. (Telef.). Kola samorządowe oczekują, iż w najbliższym czasie nastąpi rozpisanie wyborów do rad powiatowych na terenie województw centralnych i wschodnich, w których zostały przeprowadzone całkowicie wybory do organów samorządu gminnego. W województwach zachodnich i południowych, w których świeżo wprowadzono gminy zbiorowe, oczekiwać należy rozpisania wyborów przedewszystkiem do rad gromadzkich i gminnych. Wybory do rad powiatowych na obszarze tych województw odbędą się później.

Konferencja min. Barthou z min. Beckiem.

Genewa, 7 września. Minister Barthou odbył dziś popołudniu z ministrem Beckiem dłuższą rozmowę. Jak słychać, rozmowa poświęcona była sprawie przyjęcia Rosji sowietkiej do Ligi Narodów i zmierzała do zapewnienia sobie w tej sprawie poparcia Polski.

Także sen. Targowski

składa urzędy.

Warszawa, 7. 9. (Telef.) Prezes B. B. Walery Sławek otrzymał od senatora Targowskiego list następującej treści: Wobec tego, że ongiś przez pewien czas byłem członkiem Zarządu Zakładów Żyrdardowskich a obecnie zostały ujawnione nadużycia w tem przedsiębiorstwie, uważam za konieczne poddać miarodajnemu sądowi moją tam działalność, dlatego też proszę Pana Prezesa o powołanie w tej sprawie sądu. Równocześnie stawiam do dyspozycji P. Prezesa swój mandat poselski a niezależnie od jego decyzji w tej materji komunikuję, że do czasu aż moja sprawa zostanie ostatecznie i całkowicie wyjaśniona a ataki

na moje dobre imię odparte i udaremnione nie jestem w stanie pełnić stanowiska kierownika grupy senackiej B. B. W. R. oraz przewodniczącego Komisji Konstytucyjnej.

Prezes Sławek w związku z listem senatora Targowskiego dnia 3 bm. powołał sąd klubowy, który rozpatrzy całokształt działalności jego w zarządzie Zakł. Żyrdardowskich, natomiast na podstawie posiadanych przez siebie wiadomości nie dopatrywał się potrzeby załatwienia wniosku sen. Targowskiego z rezygnacją z mandatu senatorskiego przed wydaniem orzeczenia sądownego.

1 kg. cukru może kosztować tylko 1 zł. 25 gr.

Warszawa, 7. 9. (Telef.) W wyniku dokonanej ostatnio przez czynniki rządowe w porozumieniu z przemysłem cukrowniczym zniżki cen cukru w hurcie, cena cukru w detalu nie może przekraczać 1.25 gr. za kg. Należy zaznaczyć, że jak wynika z kalkulacji cena 100 kg. cukru franko stacja odbiorcza wynosi obecnie po ostatniej zniżce 80.50 zł. Akcyza od tej ilości cukru wynosi 38.50 zł., przewóz do sklepu detalicznego 1 zł. a na zysk dla hurtownika i detalisty pozostaje 5 zł. na 100 kg. Jak widzi my zatem w cenie 1.25 zł. za kg. mieści się już zysk detalisty.

24 wagony pszenicy dla pow. Dąbrowa

POSZKODOWANI PRZEZ POWÓDZ OTRZYMUJĄ JĄ BEZPŁATNIE.

Warszawa, 7. 9. (Telef.) Izba Rolnicza Warszawska objęła opiekę nad jednym z najbardziej dotkniętym przez powódź powiatów, powiatem dąbrowskim w wojew. krakowskim. Obecnie dokonuje się skupu

24 wagonów pszenicy siewnej dla ludności powiatu dąbrowskiego. Pszenica płacona jest z funduszu głównego komitetu pomocy powodziarom i będzie rozdzielona między powodziarów bezpłatnie.

Kto wygrał 150 tysięcy?

Warszawa, 7. 9. (Telef.) W czasie wczorajszego ciągnięcia Państwowej Loterii Klasowej padły wygrane: 20.000 zł. na nr. 57819, 15.000 zł. na nr. 94739, po 10.000 zł. na nry 21183, 75064, po 5.000 zł. na nry 26668 40435 66985 73825 155949 168138.

W czasie drugiego wczorajszego ciągnięcia padły wygrane: 15.000 zł. na nr. 22102, 5000 zł. na nr. 54415 63866 85719 108899 164750.

Warszawa, 7. 9. (Telef. wł.). W czasie dzisiejszego ciągnięcia Państwowej Loterii Klasowej padły wygrane: 20.000 zł. na nr. 65301, 15.000 zł. na nr. 29720, po 10.000 zł. na nry 33528, 137624, po 5.000 zł. na nry 1431, 72629.

Wygrana 150.000 zł. padła na nr. 61369. W czasie drugiego ciągnięcia 15.000 zł. wygrał nr. 144020, 10.000 zł. nr. 121611, po 5.000 zł. na nry 4870, 7450, 17689, 34335, 48639, 116467, 140856.

Groza położenia nad Wisłą środkową.

Kielce, 7. września. (PAT.) Godz. 20. Wskutek ciągle padających deszczów, sytuacja na rzekach w Kieleckiem przedstawia się poważnie. Woda przybiera 1 cm. na godzinę. Najgorzej przedstawia się sytuacja pod Nowym Korczynem, gdzie stan wody na Wiśle wynosi 4.28 m. ponad poziom. — Woda stale wzrasta. Pod Opatowcem w powiecie pińczowskim stan wody na Wiśle podniósł się w ciągu nocy o 20 cm. i wynosi obecnie 3.10 m. ponad poziom normalny. Pod Sandomierzem stan wody podniósł się znacznie i wynosi 3.34 m. ponad normalny. Woda przybiera w dalszym ciągu 1 cm. na godzinę. Ludność miejscowa oraz zespoły łunaków czynią wszelkie wysiłki celem zabezpieczenia wałów, które w kilku miejscach są bardzo zagrożone. Deszcz pada ciągle.

Tarnów, godz. 20 ta (PAT). Woda na Dunaju opada. Dziś w Melsztynie, Zgłobicach i ci trakeyjnej.

Zabnie stan wody wynosił 2 m. ponad normalny. W Karsach w powiecie dąbrowskim, gdzie sytuacja przedstawia się najgorzej ze względu na przerwanie wału przez ostatnią powódź, pracuje obecnie kilkuset robotników nad umocnieniem wałów.

W Szczecinie Wisła stale przybywa. Podczas gdy o godzinie 12 stan wody wynosił 3.48, to o godzinie 16 tej 3.52, czyli woda podnosi się o jeden cm. na godzinę.

USTALONO WARUNKI ELEKTRYFIKACJI WĘZŁA WARSZAWSKIEGO.

Warszawa, 7 września (Telef. wł.). Zakoncone zostały narady delegatów angielskiego konsorcjum elektrycznego z przedstawicielami Ministerstwa Komunikacji w sprawie elektryfikacji węzła warszawskiego. Konferencja doprowadziła do ustalenia warunków na budowę sieci trakcyjnej.

O czem piszą inni?..

Polska, Niemcy i Rosja sowiecka.

Prasa rządowa przyjmowała bardzo serdecznie przedstawicieli floty rosyjskiej. — Z lekką sentymentu w oku żegna ją teraz „Gazeta Polska”.

„Pragnęlibyśmy — zapewnia — aby przedstawiciele sił zbrojnych Z. S. R. R. sterując ku portom macierzystym odpływali przekonani, że zostawiają w Polsce po sobie jaknajlepsze wrażenie. Wrażenie to przyczyni się niewątpliwie do dalszego zbliżenia między narodami. Nie zaś skolei nie przyczynia się tak skutecznie do gruntowania pokoju powszechnego jak dobre stosunki między sąsiadującymi krajami.

Ambasador Z. S. R. R., p. Dawtjan, w przemówieniu swym na bankiecie wydał dla marynarzy sowieckich stwierdził, że stosunki te między Polską i Z. S. R. R. z roku na rok stają się coraz lepsze. Podkreślając z istotnym zadowoleniem to oświadczenie — pragniemy naszym morskimi gościom oświadczyć na odjeździe, iż zdaniem naszym odwiedziny ich przyczynia się w niemałym stopniu do tego, aby i nadal iść z „roku na rok” ku „lepszeniu”.

Nie wiemy, czy w „zaprzyjaźnionej” z nami III Rzeszy to pożegnanie wywoła dobre wrażenie.

Zydzi finansują „Legjon Młodych”.

K. A. P. doniosła ostatnio, że sąd okręgowy w Ożestochowie zawiesił skandaliczny tygodnik „Legjon Młodych” pt. „Dziś i jutro”. I równocześnie podała, że redaktorem działu „reform seksualnych” (!), który demoralizował młodzież, był żyd dr. Szaykowski vel Wacław Szaja, urzędnik magistratu częstochowskiego. Pieknie! Ale oto leży przed nami nr. 3 krakowskiego organu „Legjonu Młodych” pt. „Nowy Ustrój”. Na str. 28 tego organu znajdujemy kronikę pt. „Na fundusz prasowy złożyli”. I następuje 17 pozycji, które brzmią:

„Zakłady Prof. Bujwida zł. 20, Rosenblatt Kraków, Bożego Ciała 17 zł. 10, E. Müller Kraków, Sarego 28 zł. 10, Adolf Reuboge w Krzeszowicach zł. 20, Zofia Kozłowska Kraków, Stolarska 6 zł. 25, Ch. Mosłowicz Kraków, Rynek gł. 9 zł. 10, Kawiarnia „Metropol”, Kraków, Gertrudy 6 zł. 10, Wł. Platek Piekarnia Kraków-Podgórze, Długosza 3 zł. 10, B. L. Stern Kraków-Podgórze, Przy Moście zł. 10, M. Lewkowicz Kraków, Dietla 115 zł. 20, Jakób Staner Kraków, Kącik 2 zł. 10, Ch. Elkin Kraków, Krakowska 31 zł. 10, J. Geizhals Kraków, Koletek 9 zł. 10, J. Borgenicht Kraków, Sarego zł. 10, Bracia Grossman Kraków, Grodzka 50 zł. 10, M. Nattel i Synowie Kraków, Stradom 19 zł. 10, Salomon Beigel Kraków, Krakowska 39 zł. 10”.

Oczyli: na 17 pozycji 14 pozycji żydowskich. Wartoby wiedzieć, czy ci żydzi płacą na cele „Legjonu Młodych” sami dobrowolnie, czy też na skutek interwencji władz tej organizacji. W każdym razie warto zapamiętać, że — żydzi finansują „Legjon Młodych”...

„Senatorskie rody” i Żyrdów.

Rządowy „Kurjer Wileński” atakuje konserwatystów w związku ze sprawą żyrdowską:

„Potomkowie senatorskich czy też pseudosenatorskich rodów — pisze — powinni by oszczędniej poczynać ze swymi nazwiskami tam gdzie zdają sobie przecież sprawę dlaczego te nazwiska pp. Boussaców są potrzebne. Sądźmy, że to jest minimum, które im przy tej sposobności powiedzieć wypada.

Władze naczelne Bezp. Bloku nie omieszkały wyciągnąć odpowiednich konsekwencji względem członka Bloku p. Dobieckiego, który czynnie zaangażował się w „ratowaniu” p. Boussaca. Przynależność do obozu rządzącego nie chroni nikogo przed odpowiedzialnością za swe postępowanie, sprzeczne z interesem publicznym. Przeciwnie, przynależność ta powiększa odpowiedzialność i nakłada specjalne obowiązki.

Taborzy obozu rządzącego rozrosły się w ostatnich latach niezmiernie. Nie zachwiała na pozycję Bezp. Bloku przyczyna rzesze tych, którzy przychodzą wtedy, kiedy się już coś ustaliło i utrwaliło. Mogą i tacy się przydać, ale na właściwym miejscu. Administrowanie taką gromadą ludzką nie jest łatwe. Nieuniknione są omyłki i zawody”.

Tajemniczy projekt dekretu.

Warszawskie „Nowiny Codzienne” donoszą o opracowywaniu nowego projektu ubezpieczeń społecznych. Piszą:

„Obecnie G. Wiernia, Jastrzębski odbywa narady nad reformą ubezpieczeń spo-

„Wódz” faszystów rosyjskich A. A. Wonsiackij „gotów do walki” z Bolszewją przeciw Japonji.

Podmuchy wojenne z nad Amuru i Sungari, zastraszanie się położenia na Dalekim Wschodzie i zapowiedzi wojny rosyjsko-japońskiej, wszystko to obudziło oczekiwania i nadzieje w tych kołach emigrantów rosyjskich, które wierzą, że rządy „czerwonych” władców Kremla wezwą ich czy później skończyć się muszą.

Wedle zapewnień źródeł angielskich, wśród których nie brak także oficjalnego Reutera, kółka t. zw. białogwardyjskie rozwijają od dłuższego czasu ruchliwą akcję zarówno w pewnych stolicach europejskich i azjatyckich jak i Niemniej w samym „teren” tj. w Mandżurji i Japonji licząc na to, że dzień pomachu z bolszewizmem zbliża się coraz bardziej. a wobec tego obowiązkiem każdego patrioty rosyjskiego jest stanąć na odpowiednim posterunku, aby w danej chwili spełnić wyznaczone mu zadanie.

Nadzieje i pragnienie tych zbrojnych ludzi, tych byłych carskich dostojników, posiadaczy, wyrzutek z ojczyzny i tego co w niej było ich własnością, oczywiście nie trudno jest zrozumieć, chociaż mniej zrozumiała jest ich pewność, z jaką występują. — Popierwsze, nie wiadomo, czy bolszewicka Rosja przyjmie teraz wyzwanie japońskie, a po drugie, czy ewentualne zwycięstwo Japonji (patrioci rosyjscy uważają je za pewnik) spowoduje obalenie bolszewizmu.

Niemniej wiarogodnem a jednak rzekomo zupełnie autentycznem jest to, że wśród tych zbrojnych rzesz emigranckich znajdują wiarygodne fantazyjne wersje o stanie pogotowia „narodowego”, którego „wodzem” jest tajemniczy Anastazy Andrejewicz Wonsiackij (?) o którym świeżo charbiński sprawozdawca Reutera — na podstawie wywiadu — podał garść istotnie niezwykłych chociaż mało prawdopodobnych szczegółów.

Powtórzmy je tutaj z obowiązku dziennikarskiego.

Otóż najpierw — zapewnienie, że tenże zwierzchnik „wszechrosyjskiego związku faszystowskiego” rozporządza kapitałem 50 milionów dolarów, powierzonych mu przez niewymienione osoby i instytucje na cele „odzyskania” ojczyzny rosyjskiej. W dniu wybuchu wojny „wódz” i jego kompani staną duszą i ciałem po stronie Japonji, zwłaszcza że kraj Mikada dostarczy im broni i amunicji, jakoteż wszelkiej innej pomocy do walki z „zarazą”, która winna być

wytopiona od Władywostoku począwszy, a na Moskwie i Piotrogradzie skończywszy.

Drugi szczegół, tak niewątpliwie pomysłowy, — jeśli prawdziwy — dla emigracji rosyjskiej brzmi w ten sposób, że na dany znak stanie w samej Mandżurji 150.000 Rosjan — patriotów pod bronią, a armja ta złożona niemal wyłącznie z byłych żołnierzy frontowych, przedstawia istotną wartość bojową.

Moment dalszy — z innych względów interesujący — brzmi w ten sposób: Naczelny wódz armji narodowej Anastazy Andrejewicz Wonsiackij jest już na miejscu przysiężnego boju, ukończywszy pospiesznie swą „informacyjną” podróż. Bawił on mianowicie w Berlinie (!) gdzie sfinalizował stosowną umowę z kierownikiem niemieckiej grupy faszystów rosyjskich Berntem-Avalowem, poczem przez Budapeszt, Belgrad i Paryż podążył do Tokio, zalaszcza wobec nagłego wezwania, nadesłanego mu przez kierownika miejscowej grupy tokijskiej Bolikowa. Sprawozdawca angielski dodaje szczegół, że powitanie zgotowane „wodzowi” przez japońskie i mandżurskie grupy „białogwardystów”, było niezwykle serdeczne, zapal dla „sprawy entuzjastycznej” a pragnienie otrzymania znaku do rozpoczęcia działań wprost niepohamowane. Szeregi to ożywia niezlomna wiara w pomoc Japonji i Niemiec.

Tak brzmi opowieść angielska. Rzeczywistość jest natomiast taka, że przedewszystkiem Sowiety, bynajmniej nie zamierzają przyjąć wyzwania japońskiego. Białogwardyjskie pobrzekiwanie szabłą pp. Bolikowa czy Wonsiackiego nie są też na ręce Japonji, która w każdym razie nie pragnie uchodzić za stronę zaczepiającą. Dalej faktem jest całkowite rozbieżenie i rozproszenie emigracji rosyjskiej (podobno przeszło 180 grup i grupek w świecie), zaczem zupełnie jest wątpliwem, czy oboz ten może liczyć na 150.000 kombatanów, gotowych do wymarszu.

Wobec tego, w pewnym stopniu realnem jest może tylko to, że wśród emigracji rosyjskiej nie brakuje przedsiębiorczych „wodzów” i ich głośnego optymizmu, dzięki czemu ten i ów z dawniej możnych a dziś wydziedziczonych grosz swój ostatni oddał lub oddać obiecuje dla „sprawy”, którą kocha. Napewno niema tego jednak aż 50 milionów dolarów. Bo i skąd. (ab).

zabiegającego o utrzymanie swej neutralności, zasługują na sympatję wszystkich narodów, którym drogi jest pokój.

Tak, tak, — ale dlaczego w 1934 r. a więc w 14 lat po złożeniu losów pokoju i bezpieczeństwa w ręce Ligi Narodów, tak uroczyste celebrującej swe posłannictwo

NAWET OJCZYŻNA TELLĄ POCZYNA SIĘ BAĆ

o swą niepodległość i spokój?

Sprawa jest zupełnie jasna: Hitler.

Polityczne dołce fanatyczne demokracji szwajcarskiej nie istnieje już od wiosny roku 1933, kiedy to pierwsze plebiscyty w Niemczech nie dały wprowadzić młodemu „feldweblowi” pełni zwycięstwa nad starym „feldmarszałkiem”, ale dowiodły, że „rewolucja narodowa” Niemiec już się nie zatrzyma na żadnej przeskłodzie.

Ponieważ zaś bezwzględna a właściwie przynajmniej większość Szwajcarów stanowią Niemcy (około 70 proc.), więc „odrodzenie” proklamowane z Berlina musiało znaleźć żywe echo także tutaj i wywołać ruch „odrodzeniowy”, którego wyrazem jest organizacja „Frontu narodowy”. Liczy ona w tej chwili wprowadzić niewielu członków (około 20 tys. na ogólną liczbę 950 tys. Szwajcarów, uprawnionych do głosowania) ale już pokusiła się np. w Zurychu o zdobycie mandatów do tamtejszej rady miejskiej i zyskała istotnie 10 krzeseł (na 125). Organizacja ta, wzorowana na hitleryzmie, głosi też jego hasła: rząd autorytatywny, system „wodza” w miejsce prezydenta związkowego, przez z liberalizmem i oczywiście marksizmem, jakoteż i żydami. Hasła te znajdują podobno posłuch wśród pokolenia młodszego.

Że to niepokoi starsze pokolenie prawowiernych Szwajcarów, którzy też uimi pozostać pragną, jest rzeczą oczywistą.

Ale obok Hitlera ma kraj Helwetów inny niełatwy problem. Nazwijmy go tak krótko jak tamten: Litwinów.

Już dnia 10 września br. ma mianowicie w Genewie zaistniać się na stałe sowiecki gość, jako stały członek Rady Ligi Narodów. Oczywiście z całym swym biurem i tem wszystkiem, co się z takim faktem łączy, a tymczasem. Szwajcaria dotąd nie uznawała Sowietów do łure, nie utrzymuje z nimi żadnych stosunków dyplomatycznych i wogóle nie chce z nimi rozmawiać. Dopóki Moskwa nie załatwi sprawy długu carskiego w pokażnej sumie 1 milarda franków szwajc. A Moskwa o tem dotąd milczy.

Zatem co począć?

Żaden prawowierny Szwajcar o Sowietach wogóle słyszeć nie chce, żaden z 7-miu członków Rady Związkowej nie zaryzykuje nawet wniosku o nawiązanie rozmów z Litwinowem czy innym przedstawicielem Kremla, a gdy Litwinów albo np. Radek-Sobolsohn zajmie swój fotel w sali pałacu nad Lemanem, to szanowny p. Motta lub każdy inny jego zastępca będzie musiał albo z sali wyjść, albo — o tem się przebakuje —

WYPOWIEDZIEĆ LIDZE NARODÓW GOŚCINIE,

co jest oczywiście sprawą bardzo a bardzo skomplikowaną.

Być może, iż do tego w każdym razie teraz jeszcze nie dojdzie, ale już teraz jest pewnem, że Szwajcaria wypowie się przeciw przyjęciu Rosji w skład Ligi, a zarazem nie podejmie z nią stosunków dyplomatycznych czy gospodarczych, traktując p. Litwinowa jak wilka w owczarni.

Mimo tego p. Litwinów i jego biuro zainstalują się na ziemi W. Tella, wnosząc z sobą te wszystkie niebezpieczeństwa, które istniały tam już przed 12 laty, kiedy z gości nym szwajcarskiej korzystał inny przedstawiciel Sowietów, zgładzony kulą zamachowca Worowski. L. B.

Dziś na ekranie teatru świetlnego „UCIECHA” Starowiślna 16.

Na otwarcie sezonu jesiennego największy film świata
Milionowy film dla milionów

NĘDZNICY

według Victora Hugo. — Reżyserował:
Raymond Bernard. — Muzyka: Viktor
Honneger.

W głównych rolach: Harry Baur, Charles Vanel, Henri Kraus, Florelle i inni.
Nowa wersja dźwiękowa.

Z uwagi na wielką długość programu początek o godzinie 4:45, 7 i 9:15

Chmury także nad pięknym Lemanem.

Trzeba myśleć o Hitlerze. — Gość sowiecki na stałe. —
A jednak enota wyżej złota.

Krótką notatką dziennikarską opiewała onegdaj w ten sposób, że szef szwajcarskiego departamentu wojkowego, płk. Minger —

lecznych ze swoją najbliższymi i najzaufanymi współpracownikami — inspektorem ubezpieczeń społecznych, E. Giebartowskim, byłym komisarzem warszawskiej kasy chorych i radcą ministerjalnym, oraz Leontyną Frankowską, interpretatorką oświadczeń ustawy seculenowej, — nie w salach ministerjum, lecz w zakonspirowanym lokalu na mieście.

Krają wieści, że ma to na celu zachowanie projektu w tajemnicy i przeprowadzenie go w formie dekretu p. Prezydenta. Uniemożliwiliby to społeczeństwu wszelką dyskusję i postawili je wobec faktu dokonanego.

Mówią, że ostrożność jest tak wielka, iż do przeprowadzania projektów reformy nie są używane maszynistki z ministerjum, lecz praca powierzona jest specjalnie zaufanym maszynistkom na mieście. Dziwna jest ta tajemniczość i dziwna metoda pracy w tej tak niezmiernie ważnej sprawie.

wbrew temu, iż jeszcze niejako wczoraj było to nieprawdopodobne i chyba niepotrzebne — wedle „Lavoro Fascista”

„zamierza otoczyć nadreńskie granice Szwajcarii pasem fortyfikacyjny”.

Tak, jak to uczyniła już Francja nad swoją granicą z Niemcami, a do pewnego stopnia także Włosi w całym pasie alpejskim, a Belgja na swem wschodnim pograniczu.

Zatem także Szwajcaria, dzisiaj, zdawałoby się, tem bardziej zabezpieczona, że właśnie ona

JEST SIEDZIBĄ NAJWYŻSZEJ INSTYTUCJI BEZPIECZEŃSTWA I POKOJU

mimo tego wszystkiego, mimo wiekowych dokumentów gwarancyjnych, mimo zapewnień wszystkich swych sąsiadów, a także i innych potężnych protektorów — prostoprostu już nie wierzy i będzie budować twierdze. Plany te — pisze dalej wspomniany dziennik faszystowski — interesują w szczególny sposób Italię, która „zawsze wypowiadała się gorąco za utrzymaniem niepodległości Szwajcarii”. Dodaje też „Lavoro Fascista”, że wysiłki narodu szwajcarskiego,

Od Wydawnictwa

Prosimy P. T. Abonentów o nadsyłanie prenumeraty za

wrzesień.

Równocześnie zwracamy się do wszystkich abonentów zalegających z prenumeratą z gorącym wezwaniem aby zechcieli niezwłocznie zaległości wyrównać.

Na ziemiach Rplitej.

**Bojówkarz z „Legjonu Młodych”
skazany na rok więzienia.**

Sąd w Białymstoku rozważał w tych dniach sensacyjną sprawę, przeciw Kosobukowi, członkowi „Legjonu Młodych”. Oto młody narodowiec Ign. Sobolewski wracając ze szkoły w dniu 31-go marca został na ulicy pobity przez kilku „Młodych Legjonistów”. Gdy rzucił się do ucieczki, jeden z napastników, Piotr Kosobuk, wy dobył rewolwer i postrzelił go w nogę. Sobolewski upadł na ziemię, a wtedy bojówkarze zbili go do nieprzytomności łaskami. Kosobuk został skazany na rok więzienia.

—000—

PULKOWNIK PREZYDENTEM POZNANIA? Pierwsze powakacyjne posiedzenie rady miejskiej w Poznaniu pod przewodnictwem prezydenta Rutajskiego miało przebieg bardzo krótki, gdyż trwało zaledwie kwadrans. W kołach B. B. urabiają niektóre opinie, że praca w samorządzie miejskim jest zahamowana i dlatego należy oczekiwać bliskiej nominacji prezydenta komisarycznego. Wymieniany jest na to stanowisko płk. Erwin Więckowski, dotychczasowy zastępca d-cy O. K. 7.

GROŹNY POŻAR TRZECH KAMENIC W ŁODZI. Onegdaj w nocy wybuchł groźny pożar przy ul. Felsztynskiego w Łodzi, który bardzo szybko objął trzy budynki prywatne. Wobec grożącego lokatorom niebezpieczeństwa władze zarządziły ewakuację dwupiętrowego domu mieszkalnego. Na ratunek przybyły cztery oddziały straży ogniowej, którym po energicznej akcji, trwającej do rana udało się ugasić pożar. Straty są znaczne.

ADWOKAT KUPIŁ WIEZIENIE SPRZEDANE NA LICYTACJI. Z licytacji publicznej sprzedano w Łodzi szereg nieruchomości, a m. in. nieruchomość przy ul. Kopernika, gdzie obecnie mieści się więzienie śledcze. Nieruchomość tę sprzedano za 80 tys. zł. Skarb państwa za pomieszczenia więzienne płacił właścicielowi domu roczny czynsz w wysokości 20.000 zł. Gmach więzienny nabył adwokat warszawski, Eckstein.

KONGRES SLAWISTÓW. W dniach od 23 do 28 h. m. obradować będzie w Warszawie międzynarodowy kongres slawistów, który zgromadzi uczonych z krajów Europy i kilku pozaeuropejskich. Dn. 29 hm. kongres przeniesie się do Krakowa. Tu odbędzie się specjalne posiedzenie ku uczczeniu A. Mickiewicza z okazji setnej rocznicy powstania „Pana Tadeusza”, poczem — dnia 30 hm. — kongres zakończy swoje prace.

III ZJAZD DELEGATEK SODALICJI INTELIGENCJI ŻEŃSKIEJ W POLSCE. W dniu 13 i 14 października br. odbędzie się w Warszawie III zjazd delegatek Sodalicii Inteligencji żeńskiej w Polsce. Zjazd rozpocznie Msza św. w kościele OO. Jezuitów, którą celebrować będzie Ks. Kardynał Kakowski. poczem nastąpi otwarcie zjazdu w sali Resursy Obywatelskiej.

Z całego świata.

**Genewa stolicą międzynarodówki
komunistycznej.**

Jak donoszą z Bazylei, znany i ruchliwy działacz socjalistyczno-komunistyczny Nicole, który w niedzielę, dnia 26 ub. m. przewodniczył manifestacji komunistycznej w Saint Claude, po zebraniu publicznym wraz z burmistrzem miasta i kilkoma pokrewnymi mu ideowo działaczami urządził zebranie prywatne, na którym omówił swoje projekty na najbliższą przyszłość. Genewa ma stać się ośrodkiem propagandy marksistowskiej na wielką skalę. Uskutecznienie tego planu rozpocznie się, kiedy Sowiety wejdą do Ligi Narodów. W porozumieniu z dyplomatami sowieckimi, którzy o trzymają prawo zamieszkania w tym „mieście narodów”, w Genewie zapoczątkowaną zostanie wyjątkowa propaganda, która będzie rozszerzana na kanton Vaud, Sabaudję, Burgundję i t. d. Po tem nastąpi akt drugi — mianowicie podbój Ligi Narodów, co już będzie bardzo łatwym. Liga Narodów stanie się narzędziem rewolucji socjalistycznej i — to stanowić będzie akt trzeci — da sygnał do rewolucji wszechświatowej. Prasa szwajcarska zastanawia się, czy Nicole działa samodzielnie, czy wraz z Moskwą, ścisłej mówiąc, czy Stalin posługuje się pośrednio Nicolem dla przeprowadzenia wspólnej akcji? Zapewne wrześniowa sesja Ligi Narodów da odpowiedź na te pytania. (KAP.)

Statkiem na wodach Menu i Renu.

(Korespondencja własna „Głosu Narodu”).

Koblencja we wrześniu 1934 r.

D Rzeką Men, która prawie w prostej linii płynie od wschodu na zachód i pod Moguncją wpada do Renu, przybrała już pod Frankfurtem szerokość naszej Wisły pod Warszawą i służy za licznie uczęszczany szlak komunikacyjno-przewozowy.

Wodami Menu ciągną niezliczone drzewem, węglami, zbożem lub żelazem nadławane galary, holenderskie, francuskie, belgijskie i niemieckie naturalnie.

Ale i osobowe statki nie rzadko się tu przewijają, choć te ostatnie służą na Menie tylko lokalnej, bliskiej komunikacji oraz celom rozrywkowym.

Jednym z takich schludnych i zgrabnych stateczków wykorzystując ulgowe ceny przewozu tam i spowrotem z racji demonstracyjnego zjazdu w Koblencji na rzecz powrotu Zagłębia Saary do Niemiec — odbyłem miłą podróż po Menie i Renie od Frankfurtu aż po Koblencję.

Na statku rajno i tłoczno. Weale zgrabne Niemki, mężczyźni i dzieci, różnych stanów i różnego wieku, wszystko dobrze ubrane, wesole, beztroskie, rozgrzewa się reńskim winem doborowem a tanie. bo raneek chłodny choć śniący i pogodny, ale jesienny. Skromna muzyeczka przygrywa piosenki reńskie pogodne, o Heidelbergu, o grenadiarach francuskich, albo walezyki wiedeńskie i melodie „heunigerowe” — nikomu na myśl tu nie przyjdzie śpiewać „Deutschland, Deutschland lieber alles”, lub „Horst-Wessels-Lied”. Oznaki swastykowe i hitlerowskie tylko gdzieś gdzieś z hutonierek się wychylają, brązowych koszul tylko 2! Zachowują się one skromnie i harmonijnie. A przecież je-

dziemy na zjazd do Koblencji, gdzie przemawiać ma „wódz” na rzecz powrotu Saary do Niemiec! Nie widać też na statku oblepionych orderami dygnitarzy, ani policjantów.

Zielone i zyczne brzegi Menu urozmaicają liczne malownicze osady, wśród nich zaś rozsiadły się sporo wielkie zakłady fabryczne, to przemysł chemiczno-barwny w Höchst, to fabryczne zakłady samochodowe „Opel” — czyli „Generals-Motors” w Rüsselsheim i wiele wiele innych.

Statek nasz, jak wszystkie, przebywa za pory szluzowe, które na sposób „suezki” urządzono tu dla spiętrzenia wody i pogłębienia nurtu.

Z daleka błyszczy ku nam Moguncja. — Men szerokim pasmem, pod kątem ostrym wlewa swe wody do Renu, którego szerokość dosięga tu pół kilometra. 5 wielkich 100 metrowych przęsł pokrytych zieloną patyną między stanowią połączenie mostowe prawego z lewym brzegiem Renu, czyli Wiesbadenu z Moguncją. Las masztów i kominów statkowych zdobi wybrzeża bulwarowe Renu, bogato upstrzone nowoczesnymi kranami mechanicznymi, a la nasze w Gdyni, licznie rozsiadłymi domami transportowo-gazynowymi i w wody Renu wrzynającymi się przystaniami. Opodal nad bulwarami zielenią się drzewami obsadzone promenady, dumne ze swych barwnie przybranych spacerowiczów.

Bladoróżowe, prastare ceglane mury dwu wieżycowej katedry romańskiej królują godnie nad katolicką Moguncją, której pałace i ruchliwe ulice świadczą o dawnej kulturze i minionych dniach wielkiego bogactwa, a i dziś nie spostrzeże tu biedy.

Dr. Sigmapi.

Zwycięstwo człowieka nad czasem i miejscem.

Muzeum, które obrazuje walkę człowieka z czasem i miejscem. — Poczta na usługach ludzkości. — Ciekawe eksponaty.

(Korespondencja własna).

Praga, wrzesień 1934 r.

Muzeum — to zawsze jakaś przeszłość. Oglądać zbiory muzealne to jakby przechadzać się przez minione wieki w retrospektywie. Badać te zbiory, to — iść ciernistą drogą ludzkiego postępu. W niektórych muzeach widać tę drogę wyraźniej, w innych mgli sto, a w innych jeszcze tylko doświadczone, wykształcone człowiek może znaleźć związek tych starych zbiorów z teraźniejszością. Takim właśnie muzeum jest praskie Muzeum Pocztowe, które powinno być zwiedzane przez przybysza, już nietylko dlatego, że takie muzea rzadko spotyka się na świecie, ale dlatego, że tu widzimy ten związek przeszłości z teraźniejszością.

Żaden wiek w dziejach ludzkości nie ozna- ował tak wielkiej rewolucji, jak wiek dwudziesty, który dzięki kolejom, pocztom i telegrafowi zupełnie zmienił obraz naszego świata. Żadno inne muzeum nie zobrazuje nam tej rzeczywistości tak, jak muzeum tej rewolucji właśnie poświęcone. Proszę przedstawić sobie tylko podróżowanie pocztą przed stu laty. Z jednego większego miasta do drugiego jechało się wozem pocztowym trzy, cztery czy siedem dni. Na stacjach pasażerowie ogrzewali się, na innych spożywali obiad; były też przystanki pocztowe, gdzie pasażer mógł przenocować. — Pocztmistrz był nietylko urzędnikiem państwowym, ale zarazem przedsiębiorcą, hotelarzem: wszak dziedziczne to rzemiosło przynależało sam „Najjaśniejszy pan” pięknym dyplomem. Albo przedstawicie sobie roznoszenie poczty pod koniec 18 wieku, kiedy co ćwierć roku „posłaniec” chodził po mieście i oznajmiał, że zbiera listy (za list płacono się krajcar ówczesnej waluty), które mają być odesłane. Ale co tu mówić o czasach z przed stu lat. Pamiętamy przecież, jak to przed dziesięcioma laty pojawiły się pierwsze aparaty radiowe, które obecnie nie należą już do ciosów, tak samo jak samoloty, które wówczas przewoziły pocztę. Dziś mamy już inne lepsze aparaty radiowe i samoloty. Żyjemy zbyt szybko, tak, że nie uświadamiamy sobie jak szybko zużywamy inwentarz i odkładamy nasze narzędzia do starych rupiec. Całe szczęście, że są jeszcze ludzie, którzy starają się, aby ołożone te „graty” zostały zachowane na przyszłość jako zabytki.

Takich ludzi mają czechosłowackie urzędy pocztowe. Z ich inicjatywy wyrosło w Pradze wielkie muzeum pocztowe, które zmieniało w miarę rozrostu miejsce, aż osta-

tecnie znalazło się w dzielnicy Smichów, gdzie mieści się w czterech olbrzymich salach. Katalog muzeum obejmuje 200.000 okazów. W pierwszej sali widzimy techniczną stronę czechosłowackiej poczty: telegraf, telefon i radio — od prymitywnych początków aż do dzisiejszego stanu, jak również część lotnictwa w retrospektywie. W środku sali znajduje się olbrzymi samolot, który pierwszy przewoził pocztę pomiędzy Pragą a Bratysławą. W drugiej sali — to czasy dawniejsze. Stare „landaury” pocztowe, karety dwu i trzykonne, na dachach ich starodawne wielkie kufry; dalej sanki pocztowe, dworskie cesarskie karety a nawet wielkie wysokie buty wdziewano na imię buty. Stare napisy. Brak tylko żywych twarzy, które nuciłyby pieśń: „Jedzie, jedzie, pocztynjon pan”.

W trzeciej sali umieszczone są zbiory z dziejów czechosłowackiej poczty. Listy z średniowiecza, pierwsze paszporty podróży, pierwsze koperty listowe (pojawily się na ziemiach czeskich, zanim w 18 wieku rozszerzyły się na świecie), stare pieczętki, pierwsze rozporządzenia pocztowe, piękne niemieckie atlasy, cały inwentarz dawnych urzędów pocztowych od stół aż po pieczętki, zbiory noworocznych książeczek, rozdawanych przez listonoszy a to od 1779 do 1933: jest tam cała kolekcja skrzynek pocztowych, po cząwszy od drewnianego pudełka a skończywszy na obecnie używanych skrynkach. Na ścianach widzimy olejne malowidła, oryginalne medalliony, litografie, rysunki. W gablotkach widać mundury pocztmistrzów, służbowe i paradowe. Pocztmistrz wyglądał niby marszałek armii Napoleona. Dziś czasy się zmieniły. Kiedyś taki „urzędnik”-listonosz budził respekt; obecnie powiada się: „nie nos do tabakier, ale tabakiera do nosa”. Ale jeszcze jedną oryginalność widzieć tam można. W witrynie widzimy długi list, pisany na płótnie i zwinięty na wałeczku. Po jednej stronie pisany jest po chińsku, po drugiej — po mongolsku. List pisał jakiś władca mongolski do Franciszka Józefa I, ale zanim skończył, wybuchła wojna. Chińczyk nie dokończył, ale czekał, jak się to z cesarzem skończy. Kiedy się skończyło, posłał list do Czechosłowacji. Tak dostał się list mongolskiego naczelnika do muzeum praskiego.

Historję poczt młodej republiki czechosłowackiej ilustrują zbiory umieszczone w czwartej sali, gdzie oglądamy bogate zbiory marek pocztowych. Na pierwsze marki czechosłowackie patrzymy, jak na daleką przeszłość; nowe znaczki pocztowe są precy-

Referaty i dyskusje na kongresie filozofów.

We czwartek, w drugim dniu międzynarodowego kongresu filozofów, w obradach grupy A. zajmującej się logiką wzięli udział: profesor z Oksfordu F. Schiller, prof. Carnap z Paryża i Otto Neurath z Haagi. W grupie B., rozważającej nauki przyrodnicze i filozoficzne dłuższy referat wygłosił prof. A. Meyer z Hamburga, z którym polemizował F. Frank, profesor niemieckiego uniwersytetu w Pradze. W grupie D. (kryzys demokracji) z referatem zatytułowanym „Unrevolutionismus” wystąpił prof. Lalonde z Paryża, poczem przemawiali prof. Petrovici z Bukaresztu i Amerykanin Jerzy P. Conger. W pedagogicznej grupie F. profesor Sorbony Leon Robin mówił o wychowaniu filozoficznym w szkole, a włoski kryminolog prof. Giacomo Taurro z Rzymu o karze i wychowaniu. Interesujący również odczyt o anormalnej etyce wygłosił T. Ziwanowicz z Belgradu. W grupie G. omawiającej kwestję wartości, z referatem wystąpił M. Hartman z Berlina, poczem zabrali głos: prof. John Laid z Aberdeenu i Amerykanin Cornelius Kruse. Na plenarnym posiedzeniu omawiano stosunek religii do filozofii. W kwestji tej zabierali głos uczony Jezuita z Monachium ks. Eryk Przywara, znawca nowej niemieckiej filozofii i prof. Chevalier. W dyskusji wzięło udział 20 uczonych.

We środę wielkie zainteresowanie wzbudziły obrady grupy, zajmującej się problemem kryzysu demokracji. Dłuższe referaty wygłosili — prof. Morrow z Ameryki, prof. Guy-Grand z Paryża, i prof. Ugo Redano z Rzymu. Również plenarne posiedzenie we czwartek było poświęcone wyłącznie kryzysowi demokracji. Po prof. E. Bodiero z Paryża ożywną dyskusję wywołał odczyt prof. Montague z N. Jorku p. t. „Demokracja na rozdrożach”. Zabierał też głos prof. Del Vecchio z Rzymu, który do wodził, że faszyzm jest „skoncentrowaną demokracją”.

Dalsze cudowne uzdrowienie w Lourdes

Biuro sprawdań medycznych w Lourdes znów ogłasza ciekawe dane, dotyczące nowego uzdrowienia, które nie może być przez medycynę wyjaśnione w sposób naukowy. Służąca lekarza belgijskiego van del Baerena, Marja Raedt, urodzona w r. 1913, zapadła w roku 1927 w ciężką chorobę nerek i pęcherza. Wielu specjalistów używało najrozmaitszych środków medycznych, o powrocie do zdrowia nie było jednak mowy. Od r. 1933 chora nie mogła już opuszczać łóżka, cierpienia nie ustawały ani na chwilę. W tym stanie rzeczy nieszczeniwa kobieta postanowiła uciec się do łask Matki Bożej w Lourdes. W piątym dniu pobytu w Lourdes, gdy modliła się gorąco w kaplicy, chora poczuła się nagle o wiele lepiej. Po kilku dniach wszystkie oznaki choroby ustąpiły zupełnie a po tygodniu Marja Raedt pracowała u swego byłego chlebobdawcy. Biuro sprawdań medycznych zbadało dokumenty, wydane przez trzech leczących ją doktorów i historję choroby, dostarczoną przez szpital, w których przebywała i uznano, że zniknięcie choroby nie może być wytłumaczone w sposób naturalny. (KAP.)

KATASTROFA KOLEJOWA W ANGLIJI. W pobliżu dworca centralnego w Glasgow w Anglii wydarzyła się katastrofa kolejowa. Zderzyły się mianowicie dwa pociągi pasażerskie. Lokomotywy i 3 pierwsze wagony obu pociągów uległy zniszczeniu. Maszynista i palacz jednego pociągu zostali zabici. Rannych jest przeszło 40 osób. Przewieziono ich do szpitali.

POŻAR SOWIECKIEGO BALONU STRATOSFERYCZNEGO. Z Moskwy donoszą: W środę rano eksplodował na lotnisku sowiecki balon stratosferyczny „URSS”. Balon spłonął, ofiar w ludziach nie było. Na skutek tej katastrofy doświadczalne loty do stratosfery będą na pewien czas przerwane, ponieważ nowy balon stratosferyczny, budowany obecnie w Leningradzie nie jest jeszcze skończony.

Złóż składkę na powodzian!

zręcznością w wykonaniu daleko wyprzedzają znaczki powojenne.

Podobnych muzeów jest tylko cztery na całym świecie, oprócz muzeum praskiego. — Praskie muzeum powstało dzięki ofiarności pracowników pocztowych i jest chlubą czechosłowackiej służby pocztowej. Liczne też zwiedzane jest przez cudzoziemców, którzy z zainteresowaniem oglądają to „zwycięstwo człowieka nad czasem, przestrzenią i miejscem”.

W. F.

To słyszeć w Krakowie.

Sobota 8: Narodzenie Najśw. Marii P., Teofila.
Wschód słońca 4.58, zachód 18.00.
Długość dnia 12 godzin i 56 min.
Niedziela 9: 16 po Ziel. św. Imienia Marii.
Piotra Klawera.
Wschód słońca 4.59, zachód 18.07.
Długość dnia 12 godzin i 52 min.
—000000—

WODA NA WIŚLE pod Krakowem stale opada, mimo przelotnych deszczów, które nad okolicą przechodzą. Jednym ze skutków ostatniego wezbrania rzek jest przerwanie komunikacji autobusowej na linii Kraków—Limanowa. Autobusy nie kursują na tym odcinku od niedzieli.

NA WCZORAJSZYM TARGU płacono następujące ceny: mleko niezbierane 1 l. 15—18 go.; mleko kwaśne 10—15; śmietanka 50—60; śmietana 0,80 1,20; ser zwykły 1 kg. 50—60; masło deserowe 2,00—2,20; zwykłe 1,80—2,00; jaja szt. 5—7; ziemniaki kg. 8—10; buraki 8—10; marchew 8—10; cebula 14—16; pietruszka 12—15; seler 15—18; pomidory 15—20; ogórki kopa 1,40; jabłka kg. 15—70; gruszki 15—70; śliwki 30—1,00; winogrona 150—180 kura szt. 3,00—4,50; kaczka 1,50—2,50; gęś 3,50—5,00; kureczka para 2,00—3,50; indyk szt. 4,50—6,00; karp żywy kg. 1,80—1,90; szczupak 3,50—4,00; brzana i leszcz 3,50—4,00; łosoś 8,00; węslane drobne i średnie 1,00—1,80 zł.

KRADNĄ NAWET WÓZKI DZIECIE. Kałużniaki Marcin, zam. przy ul. Krzeszowskiego L. 11, doniósł organom PP. że dnia 6 bm. około godz. 17-tej, skradziono mu wózek dziecienny wart. 100 zł. pozostawiony bez opieki w korytarzu Ubezpieczalni Społecznej przy ul. Batorego 3. Dochodzenia w toku.

ZA KRADZIEŻ BIŻUTERII WARTOŚCI 10 TYS. ZŁ. Policja aresztowała Rozpoda Stefana, lat 30, ślusarza, bez miejsca zamieszkania, za kradzież biżuterii i garderoby wart. 10.000 zł. dokonanej dnia 12 ub. m. na szkodę Kuckera Izzydora, zam. przy ul. Szopena L. 6.

SPADŁA MU CEGŁA NA GŁOWĘ. Bezdolny L. Ruper, lat 24, zgłosił się na stację pogotowia podając, że gdy przechodził ulicą, której nazwy nie umie podać, spadła mu na głowę cegła, zadając ranę tłuczoną w okolicy kości ciemieniowej. Rannego w stanie poważnym odstawiono na oddział chir. szpitala św. Łazarza.

DROBNE POŻARY. Wczoraj w południe straż pożarna wezwana została na Rynek Kleparski 12, gdzie w mieszkaniu na I piętrze zapalił się ter. przygrzewany na kuchni przez dozorcę. Pożar ugaszono przed przybyciem straży.

Wczoraj w południe interwenjowała straż pożarna przy ul. Salezjańskiej 13, gdzie zapaliła się stajenka. Powodem pożaru nieostrożność. Szkoła wynosi 70 zł.

WYSTAWA HISTORYCZNA LEGJONÓW POLSKICH W MUZEUM NARODOWYM.

Zarząd Muzeum Narodowego celem umożliwienia młodzieży szkolnej zwiedzania Wystawy Legjonowej w Muzeum w Sułkiewiczach przyznawać będzie od dnia 10 bm. do dnia 10 października wszystkim wycieczkom szkolnym bilety zniżkowe po 10 groszy od osoby.

Bilety zniżkowe dla wycieczek szkolnych wydawać będzie w tym okresie kasa Muzeum Narodowego bez poprzedniego zgłaszania się wycieczek w kancelarii Muzeum Narodowego.

REPERTUAR KINOTEATRÓW.

ŚWIT: Buntownik (Vilma Banky).
WANDA: Eskimo.
APOLLO: Przedmieście (Wallace Beery).
SZTUKA: Lady Lou (Mac West).
UCIECHA: Nędznicy.
SŁONKO: I. Parada rezerwistów, II. Królowski sport.
PROMIEN: Brat diabła (Flip i Flap).
ADRIA: Królowa Krystyna. (Greta Garbo). Rewja.
BAGATELA: Dziewczę z gór. Na scenie rewja p. t. „Serce Krakowa”.
ATLANTIC: Cały mnie jeszcze.
DOM ŻOLNIERZA: Romans królowej pięć knoci.
KINO MUZEUM: wyświetla w sobotę i w niedzielę film p. t.: „Sierżant X” Ponadto dodatk.

—000—

REPERTUAR TEATRU SŁOWACKIEGO

Sobota 8 września „Domek z kart” (Gość. wystąpi M. Maszyński).
Niedziela popoł.: „Rodzina”.
Niedziela wiecz.: „Domek z kart” (Gość. wystąpi M. Maszyński).

—00—

Od piątku 31-go sierpnia b. r. w kinoteatrze dźwiękowym „ŚWIT“

OTWARCIE SEZONU JESIEJNEGO

Arcydzieło filmowe wykonane milionowym kosztem przez słynną wytwórnię „UNIERSAL“

BUNTOWNIK

Monumentalny dramat bohaterstwa, miłości i poświęcenia. — Reżyseria: Edwin Knopp i Luis Trenker.
W rolach głównych zespół najwybitniejszych artystów europejskich: Vilma Banky, Luis Trenker i Michał Varkony.
W scenach masowych bierze udział wielotysięczna rzesza współgrających. — Kolosalna wystawa! — Mistrzowska gra artystów! — Film „Buntownik” — to perła światowej produkcji filmowej, obraz, który wywołuje zachwyt i zdumienie!
W programie repertaż filmowy „Szlakiem łopiel”. — Zdjęcia z okolic nawiedzonych powodzią wykonane z samolotu, oraz najnowsze przebojowe dodatki dźwiękowe.
Trzy wyświetlenia w dni powszednie o godz. 5, 7 i 9 wieczór, a w niedziele i święta także o godzinie 3 popołudniu. — Uwaga: Z powodu olbrzymich kosztów wyświetlenia programu, zniżki i wolne wstępy nieważne przez pierwsze 5 dni.

Zmiana na stanowisku prezesa Izby skarbowej.

W ostatnich dniach nastąpiła zmiana na stanowisku prezesa Izby Skarbowej w Krakowie, który to urząd od lat 12 piastował bez przerwy dr. Józef Greger. Przechodzi on na analogiczne stanowisko do Izby Skarbowej we Lwowie. Jak się dowiadujemy, prezesem Izby Skarbowej w Krakowie ma być p. Zatkiewicz, naczelnik wydziału w Ministerstwie Skarbu.

Należy zaznaczyć, iż p. Greger na stanowisku swym w Krakowie pozostawał przez wyjątkowo długi, jak na stosunki w Polsce, okres czasu zyskując sobie w sferach obywatelskich wiele uznania dla swej fachowości i obywatelstwa przy pełnieniu urzędu. Umiał on w dużej mierze pogodzić troskę o interesy z interesami przemysłu i handlu, przechodzącego w

ostatnich zwłaszcza latach duże trudności, związane z przesileniem gospodarczym. Tej umiejętności zawdzięcza dr. Greger, iż uniknął np. takich jaskrawych konfliktów i demonstracji podatników, jakie trwały się na terenie innych izb skarbowych w kraju w postaci strajku podatników itp. Na okres urzędowania dra Gregera w Krakowie przypada wprowadzenie na terenie Izby całego dotychczas obowiązującego ustawodawstwa skarbowego. Pozatem brał on żywy udział w życiu obywatelskim Krakowa. Dr. Greger bawi obecnie we Lwowie, skąd wróci do Krakowa w najbliższą sobotę dla zlikwidowania spraw związanych ze swym urzędowaniem.

—00—

Nowe schronisko dla bezdomnych w Krakowie

STANIE ONO W DĘBNIKACH PRZY UL. ZIELNEJ.

Generalna inspekcja miejskich zakładów opieki społecznej przeprowadzona z wiosną br. przez prezydenta miasta dr. Kaplickiego stwierdziła, że Kraków prawie nie posiada schroniska czy domu noclegowego dla bezdomnych krakowskich. Istniejące bowiem przy ul. Krakowskiej przytulisko założone jeszcze przez Brata Alberta nie jest w stanie żadną miarą pomieścić liczącej rzeszy zgłaszających się bezustannie bezdomnych. W zimie zwłaszcza przychodzi do makabrycznych wprost scen w przytulisku, gdzie nie w salach, ale na różnych korytarzach i zakamarkach pokotem nocują bezdomni. Czytel-

nicy Głosu Narodu przypominają sobie zapewne zamieszczone na łamach naszego pisma feljtony obrazujące życie tych przepelnionych schronisk.

W wyniku tej inspekcji i kampanii prasowej czynnik kierowniczy naszego miasta powziął decyzję zbudowania w najkrótszym czasie na terenie Krakowa obszernego przytuliska odpowiadającego obecnym wymogom higieny. Ukonstytuował się osobny komitet, który jak donosi „Nasza Myśl”, pismo szerzące kult Brata Alberta w niedługim czasie zebrał około 90.000 zł. tak, że niebawem już przystąpi do budowy schroniska. Miasto oddało na ten cel 4-morgową parcelę przy ul. Zielnej w Dębnikach, gdzie według opracowanego projektu powstanie olbrzymie nowoczesne urządzone przytulisko dla bezdomnych. Bezdomni znajdą w nim obok schronienia możliwość zajęcia się pracą w osobnych warsztatach, które powstaną przy schronisku.

„Muszę jechać do... Gdyni.”

Otrzymałmy z kół rodziców list następujący: — Nie brak u nas chyba ludzi trzeźwych, a chyba każdy zdrowo patrzący zdaje sobie już sprawę z tego, że gospodarczo mamy przed sobą rok klęski. Powódz, która trwa na znacznym obszarze 4 województw już od lipca, a której końca nie widać, budzi też troskę coraz większą, bo coraz dokładniej poczynamy sobie zdawać sprawę z jej skutków.

W tych warunkach każdy z nas z osobna i wszyscy razem jako ogół rozumiemy, że przy nadzwyczajnych wydatkach, które na nas spadły, pierwszym nakazem rozumu jest oszczędność, pierwszym obowiązkiem zaniechanie wszystkiego, co jest zbętkiem.

A tymczasem?

Przychodzi dziecko w tych dniach ze szkoły i powiada: „Proszę o 40 zł. bo jedziemy na wycieczkę naukową do Gdyni”.

Dom rodzicielski — wiadomo jak w tej chwili przygotowany na zbliżającą się zimę — w związku z początkiem roku szkolnego miał takie sprawy do „zlikwidowania”. Nowy mundur szkolny (czasem dwa a nawet trzy), nowe podręczniki, opłata szkolna, oczywiście jakieś trzewiki, a jeżeli dziecko (bywa ich dwoje i troje) mieszka „na stancji” oczywiście dalsza poważna pozycja wydatku. Gdyby tylko w ten sposób wypadło zaopatrzyć jedno dziecko, otrzymujemy: Mundur 60 zł., książki 20—30 zł., opłata (rata) 25 zł., „stancja” niechby tylko 50 zł., czyli razem conajmniej 150 zł. A ojczysko przeciętny jeżeli ma wogóle 300 zł. na miesiąc to ma bardzo wiele. Co zostanie z tego dla niego i reszty rodziny, gdy na jed-

Korespondencja w „Kurjerze Warsz.”

W „Kurjerze Warszawskim” pojawiła się ostatnio korespondencja krakowska, której autor zdaje się podzielać zapatrywanie, iż miejsce, na którym stała „wikarówka” marjańska, powinno zostać niezapobudowane. Korespondencja podpisana jest literami „A. D.”, którymi swoje artykuły podpisuje redaktor „Głosu Narodu”, p. Dziaczkowski. Trudno nam w tej chwili powiedzieć, czy wzmiankowana korespondencja pochodzi od p. Dziaczkowskiego, a to dlatego, że p. Dziaczkowski od tygodnia bawi na urlopie na wsi w ziemi kieleckiej i przez ten czas nie miał kontaktu z redakcją. Gdyby jednak korespondencja od niego pochodziła, to musimy oświadczyć, że p. red. Dziaczkowskiemu — skutkiem jego nieobecności w Krakowie — nie były i nie mogły być znane ostatnie enuncjacje w sprawie „wikarówki”, które właściwie cały spór już rozstrzygnęły. Tylko ten możnaby wytłumaczyć jego stanowisko, o ile oczywiście korespondencja w „Kurjerze Warszawskim” od niego pochodzi. Stanowisko p. red. Dziaczkowskiego byłoby dziś po znanych wystąpieniach niewątpliwie inne.

Egzamin wstępny na Wydziale Lekarskim.

Egzamin konkursowy, któremu poddać się muszą wszyscy kandydaci do studiów lekarskich na U. J., odbędzie się dnia 21 września b. r. o godzinie 16-tej w Gmachu Collegium Novum w Krakowie przy ul. Gołębiej L. 24 w sali im. Kopernika na II p. Kandydaci powinni przynieść papier i przybory do pisania.

Przed przystąpieniem do egzaminu należy wpłacić w Kwesturze U. J. (między godz. 10 a 13-tą) takse egzaminacyjną w kwocie 20 zł. a odpowiadający kwit złożył w Sekretariacie Dziekanatu Wydziału lekarskiego.

—000000—

WARSZAWSKI CYRK STANIEWSKICH W KRAKOWIE.

Centralny oddział warszawskiego Cyrku Staniewskich przyjeżdża w najbliższych dniach do Krakowa z nowym rekordowym programem dotychczas w Polsce niewidzianym. Otwarcie Cyrku nastąpi we wtorek dnia 11 września br. o godz. 8.15 na Błoniach obok boiska Cracovii. Każdorazowy przyjazd Cyrku Staniewskich jest mile widziany przez sympatyków areny cyrkowej, niewątpliwie też żywe zainteresowanie towarzyszyć będzie występowi oddziału warszawskiego cyrku, który przyjeżdża z nowym ciekawym programem.

Iskierki.

Nie kupuj u żyda.

Wielu chrześcijan zdaje sobie sprawę ze szkodliwości popierania handlu żydowskiego. Niestety obecne warunki ekonomiczne i związana z nimi konieczność ograniczania się do minimum skłama, czasem do czynienia zakupów w sklepach żydowskich, bo towar tam zazwyczaj wydaje się „tańszy”. Jest to oczywiście złudzenie, bo ten „tańszy” towar, mający pozory dobrego jest bez porównania gorszy. Przekonała się o to dowodnie krakowianka p. W. G., która zakupiła w firmie Izak Gross (Grodzka 32) kapelusz, za dowolona, że zapłaciła za niego stosunkowo niedrogo. Cóż się jednak okazało. Kapelusz sprzedany jako nowy nosi wyraźne ślady przeróbki, które poszkodowana zauważyła ku swemu przerażeniu dopiero w domu. Oczywiście p. Izak Gross, gdy poszkodowana zwróciła się do niego z żądaniem zamiany kapelusza na nowy, odmówił.

Epilog całej sprawy rozegra się w sądzie. P. W. G. dołoży do tego interesu jeszcze nie jedną złotówkę. Będzie to dla niej nauczką, by na przyszłość unikała „taniego” towaru żydowskiego.

no dziecko pójdzie z tego połowa albo i więcej.

Czy wobec tego „musi” dziecko istotnie właśnie teraz, w roku klęski, przy stałej niepogodzie, w nastrojach takich, że odchodzi ochota do życia, jechać do Gdyni, czy Warszawy i obciążać udurczony dom rodzicielski nowym wydatkiem, nowym już właściwie zbętkiem?

Czy tej podróży, zresztą pożytecznej, nie można stanowczo odłożyć na lepszą porę, — czy te 40 złotych zamiast na zbętek nie powinny być wzięte raczej na to, co konieczne, co dom i dziecko istotnie mieć muszą, a czego w domu jest taki bolesny brak.

I jeszcze jedno pytanie: Czy władze szkolne nie zechcą w tę sprawę włączyć i szkodzi zapobiec?

—00—

Życie społeczno-gospodarcze.

Krytyczna sytuacja

polских kolonistów w Argentynie.

Pod wpływem kryzysu przerzucili się na produkcję tytoniu, którego obecnie nie mogą sprzedać.

Prasa polska w Argentynie zamieszcza alarmujące artykuły z powodu krytycznej sytuacji tamtejszych polskich kolonistów-rolników. Odezuli oni wogóle bardzo silnie kryzys gospodarczy, który od lat czterech panuje w Argentynie w stopniu nie mniejszym niż gdziekolwiek. Pragnę jednak do stosować się do zmienionych warunków, a nie otrzymawszy mimo zabiegów żadnego poparcia od miejscowych władz — przystąpili do zorganizowania samopomocy. Po dłuższych naradach postanowili przejść na produkcję tytoniu. Zawiązała się specjalna komisja propagandowa, mająca za zadanie nakłaniać kolonistów polskich do uprawy tej rośliny, sprowadzono specjalnie z zagranicy wyższe gatunki tytoniu i stopniowo pola uprawne kolonistów polskich zamieniły się na wielkie plantacje tytoniowe.

Nastąpił — jak podaje „Kurjer Polski” w Buenos Aires — drugi okres ciężkich zmagani. Rolnicy zapożyczyli się w bankach po same uszy, aby tylko wyhodować jaknajlepsze gatunki tytoniu. Obiecywali sobie, że przyszyłymi zyskami nie tylko pokryją koszt produkcji tytoniu, ale także wynagrodzą sobie straty, poniesione na dawniejszej produkcji pszenicy, żyta, owsa, jęczmienia, kukurydzy itp.

Obecnie zakończyły się mozolne prace na plantacjach a równocześnie skończyły się też nadzieje plantatorów tytoniu. Okazało się bowiem, że argentyńskie fabryki wyrobów tytoniowych mało zainteresowania objawiają dla wyższych gatunków tytoniu, placąc za nie cenę taką samą, jak przedtem za tytoni gorszy. Plantatorzy, którzy rzucili na

rynek wielką ilość wyhodowanego towaru, znaleźli się w sytuacji bez wyjścia: nie mogą ani znaleźć zbytu, ani też spłacić zaciągniętych pożyczek. Powstają rozpaczliwe projekty, by tak postąpić z argentyńskim tytoniem, jak postępują w Brazylii z nadprodukcją kawy: wrzucić większość zapasów do morza lub spalić ją, by podnieść cenę pozostałej reszty.

Najgorzej przedstawia się sytuacja na terenie prowincji Misiones, w której polskie osiedla rolnicze są bardzo liczne. Do ogólnych trudności dołącza się jeszcze duża odległość tej północnej prowincji, wciśniętej między Paragwaj i Brazylię, od głównych argentyńskich centr handlowych. Domagając się od władz argentyńskich pomocy dla tej ludności, zaznaczają miejscowe dzienniki polskie, że „nie należy igrać z uczuciami, jakie w ciągu długich lat emigranci w Misiones nabyli w stosunku do Argentyny, gdyż ostatecznie pozostawienie kolonistów misionieńskich w zapomnieniu, może pociągnąć za sobą skutki takiej tragedii, jaka przed kilku dniami spotkała górników polskich we Francji.

Tutaj należałoby zaapelować także w pierwszym rzędzie do Konsulatu polskiego w Misiones, ażeby p. konsul tamtejszy wglądał w tę sprawę, ewentualnie wraz z kolonistami polskimi ustalił możliwie najlepszy sposób wybrnięcia z przykrej sytuacji plantatorów tytoniu”.

Dziennik kończy swe uwagi projektem stworzenia na terenie Argentyny polskiej fabryki wyrobów tytoniowych, którą byłaby odbiorcą produkcji polskich kolonistów.

Z bolączek mieszkaniowych Krakowa.

Otrzymujemy następujące uwagi: Bolączką naszego rynku mieszkaniowego jest brak mieszkań małych. Buduje się wogóle mało w stosunku do potrzeb, a o ile wznosi się nowe domy, to przeważnie z większymi 3 i 4-pokojowymi mieszkaniami. Dwupokojowych z kuchnią jest znacznie mniej a już mieszkań jednoizbowych z kuchnią lub wprost izb z piecami kuchennymi poprostu nikt nie buduje, choć właśnie ten typ mieszkania jest w naszych warunkach najbardziej poszukiwanym. Wpływa na to oczywiście m. in. fakt, że mieszkania najmniejszego nie rentują się, a gdy znajda amatora to ten płaci czynsz przez pewien czas, potem zalega a wreszcie po długiej i kosztownej procedurze zostaje wyeksmitowany. Gospodarz mieszkanie odnawia, odczyściwa po to, aby historia cała powtórzyła się na nowo. Lokatorzy jednoizbowi, przeważnie bezrobotni, prawie z reguły nie płacą czynszu. Jak stwierdzono na ostatnim zjeździe właścicieli nieruchomości, jest ich w Polsce około miliona. — mieszkających na kredyt. Z drugiej strony faktem jest, że czynsz za izby takie w nowych domach musi wynosić 30—40 zł. miesięcznie, co przekracza siły płatnicze pracownika fizycznego nawet pracującego przy niskich dzisiaj zarobkach. To też masa robotnicza zmuszona jest dusić się wraz z rodzinami w dusznych, pełnych robactwa i pobawionych powietrza i słońca norach starych ruder.

Niewiele lepiej przedstawia się sprawa z pracownikami umysłowymi — mamy oczywiście na myśli tych, którzy posiadają zajęcie. Zasadnicza płaca oscyluje teraz w granicach od 100—150 zł. miesięcznie. Rządziej wynosi ona większą kwotę. Tymczasem czynsz za pokój z kuchnią w nowym domu obraca się w granicach od 50 do 70 zł. Do tego trzeba doliczyć koszt elektryki, naprawek, opał. Prąd elektryczny a już zwłaszcza węgiel jest stanowczo za drogi w stosunku do zmniejszonych dochodów ludności. Wywozimy go za bezcen zagranicę a tymczasem w domach marzniemy. Podczas gdy w roku 1929 zżył węgla na cele domowe wyniósł u nas 3.140 tys. ton, to w roku ub. cyfra ta spadła do 1.700 tys. ton.

Cena dwupokojowej mieszkanie w nowych domach wynosi obecnie w Krakowie zależnie od komfortu i położenia od 90 do 125 zł. i wyżej. Dolna granica zbliża się coraz bardziej do ceny takichże bezkomforto-

wych mieszkań w starych domach (z podatkiem 60—70 zł.). I tutaj płacenie czynszu wygląda opłakanie. Lokatorzy pomagają sobie podnajmem meblowanych pokoi. Kiepski to zaiste dzisiaj interes. Oddaje się takie mu sublokatorowi pokój, dodając nieraz jeszcze bezpłatnie elektrykę i umeblowanie w użytkowność albo i kuchnię gazową — wszystko po to, aby zdobyć brakujące w budżecie kilkadziesiąt złotych i uiścić czynsz w porządku. Tymczasem sublokator zalega z płaceniem umówionego czynszu. Kto może likwiduje też większe mieszkanie i przechodzi do mniejszego, a tu budują tymczasem 3 i 4-pokojowe a małych brak na rynku.

Jakkolwiek w ciągu szeregu ostatnich lat nastąpiła oczywiście poprawa w dotkliwej niegdyś klęsce braku mieszkań, choć dziś zmiana mieszkania nie jest bynajmniej tą tragedią, jaką była dawniej — przecież wiele jeszcze jest braków w dziedzinie budownictwa mieszkaniowego, które dopiero racjonalna polityka budowała, popierająca intensywnie ruch budowlano-mieszkaniowy zdoła trwale usunąć.

A. M.

Od czwartku dnia 6 bm. w kinoteatrze „Apollo”

Najnowsze arcydzieło ze złotej serii naszych filmów 1934/35, które przewyższyło wszelkie dotychczasowe sukcesy filmowe!

PRZEDMIEŚCIE

Wspaniały, barwny i wesoły film o zdumiewającej świeżości i rozmachu, pełen pikantnych przygód. Frapująca akcja! — Szampański humor! — Bajeczne tempo! — Niesłychanie sensacyjne atrakcje! — Najwyższa klasa artystyczna! — Rekordowy koncert gry aktorskiej! — Cztery gwiazdy pierwszej wielkości: WALLACE BEERY, FAY WRAY, JACKIE COOPER, GEORGE RAFT

Reżyserował: słynny realizator Raoul Walsh. Film ten kroczy na czele tegorocznej produkcji!

W programie: Najnowsze kolorowe **SILLY SYMPHONY** • przezabawne **MICKEY MOUSE**

Poranki z powyższego filmu: w sobotę 8 h. m. o godz. 3 pop., w niedzielę 9 h. m. o g. 10-a i 12-tej w południe. — Ceny miejsc od 50 groszy.

Terminy podatkowe na wrzesień.

Ministerstwo Skarbu przypomina płatnikom podatków bezpośrednich, że we wrześniu płatne są następujące podatki:

Do 15-go września zaliczka miesięczna na podatek przemysłowy od obrotu za rok 1934, w wysokości podatku przypadającego od obrotu, osiągniętego w miesiącu sierpniu 1934 r. przez przedsiębiorstwa handlowe I. i II. kategorii i przemysłowe I. — V. kat., prowadzące prawidłowe księgi handlowe, oraz przez przedsiębiorstwa sprawozdawcze.

Do 15-go września — zaliczka kwartalna na podatek przemysłowy od obrotu za III. kwartał 1934 r., przypadająca od pozostałych płatników podatku przemysłowego, nie wymienionych w poprzednim ustępie.

Do 5-go września — ¼ część różnicy w podatku dochodowym od uposażeń służbowych, wynikającej z kumulacji uposażeń, otrzymanych w ciągu 1933 r. od różnych służbowców.

Do 15-go września — zaliczka miesięczna na poczet nadzwyczajnego podatku od dochodu, osiągniętego przez notariuszy (rejentów), pisarzy hipotecznych i komorników w miesiącu sierpniu 1934 r.

Podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytów i wynagrodzeń za najemną pracę wraz z dodatkiem kryzysowym — w terminie do dni 7-miu po dokonaniu potrącenia podatku.

Nadto płatne są zaległości odroczone i rozłożone z terminem płatności we wrześniu 1934 r. tudzież podatki, na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze również z terminem płatności w tym miesiącu.

POŁOWY RYB NA MORZU.

W sierpniu r. b. złowiono na polskim wybrzeżu morskiem 284.950 kg. ryb wartości 158.301 zł. Najwięcej złowiono wątluszy, węgorzy, ziemni, storni i t. d. Smażarnia ryb w Gdyni w związku z zakończeniem sezonu letniskowego i wycieczkowego została zamknięta. Pierwsza inicjatywa w tym kierunku dodatnio podziałała na zainteresowanie się tym działem przemysłu rybnego, to też w związku z projektowaną rozbudową fabryki konserw wszędzie projektuje się smażarnie ryb.

W związku z rozpoczętym sezonem śledziowym przybyło ostatnio do Gdyni 8 statków, które przywoziły ogółem 4.097 całych beczek i 5.704 połówek ze śledziami.

Giełda krakowska.

Kraków, 7 września. Giełda: Bank Polski 90, dolar 5.18—5.21, Londyn 26—26.15, Szwajcaria 172.25—173, marka niemiecka 191—194, przekaz na Berlin 207.50—209.

Rada Ligi Narodów rozpoczęła obrady

Pod przewodnictwem czechosłow. min. Dra Benesza.

Genewa, 7 września. (PAT.) Dziś przedpołudniem rozpoczęła się 81-a sesja Rady Ligi Narodów pod przewodnictwem min. Benesza i z udziałem min. Barthou, min. Becka, lorda tajnej pieczęci Edena, bar. Alaisiego i innych. Jak zwykle Rada odbyła przedewszystkiem posiedzenie poufne, na którym przyjęto porządek dzienny sesji i załatwiono kilka spraw administracyjnych.

Na posiedzeniu publicznym Rada zajęła się konfliktem boliwijsko-paragwajskim i przyjęła rezolucję, w której, zgodnie z żądaniem Boliwii, przedkłada spór zgromadzeniu Ligi Narodów, po załatwieniu kilku spraw bieżących podrzędnego znaczenia. — Rada odroczyła się do jutra.

W obawie nieprzyjaznych manifestacji.

Genewa, 7 września. (PAT.) Min. Barthou przybył do Genewy dziś o godz. 8-ej rano. W obawie przed manifestacjami ugrupowań genewskich. wrogich francuskiej polityce wprowadzenia Z. S. R. R. do Ligi, władze miejscowe wzmocniły służbę bezpieczeństwa na dworcu, jednak do żadnych incydentów nie doszło. Tym samym pociągiem przybył do Genewy delegat W. Brytanii lord tajnej pieczęci Eden.

W Anglii za i przeciw Sowietaom.

Paryż, 7 września. (PAT.) Korespondent londyński „Echo de Paris” twierdzi, iż W.

O moralność chrześcijańską w pracy zawodowej.

W związku z zapowiadzanym 18-tym włoskim Tygodniem Społecznym w Padwie kardynał Pacelli w imieniu Ojca św. przysłał do przewodniczącego włoskiej Akcji katolickiej list z życzeniami dla tego pożytecznego przedsięwzięcia. Tematem obrad Tygodnia jest „moralność w pracy zawodowej”. Wybór tego tematu wskazuje, że organizatorów Tygodnia wiodła szlachetna myśl coraz większego pogłębiania świadomości, iż zachowanie praw chrześcijańskich wszędzie obowiązuje. W ostatnim stuleciu w wielu narodach odezwało się związanie się one ściśle z wiedzą, która je zasila. Kiedyż wiedza, dumna ze swych postępów, tu i ówdzie ogłaszać poczęła swą niezależność od wiary, powstało to błędne mniemanie, że przy wykonywaniu pracy zawodowej obejść się można bez moralności katolickiej. Dziś pojęcie do może mniej jest niż dawniej szersze, istnieje jednak i dlatego niezwykle doniosłe znaczenie posiada podejmowana przez obrady Tygodnia myśl obalenia pokutującego jeszcze przesądu. (KAP.)

Giełdowe ceny zboża

Na giełdzie zbożowej w Krakowie notowano wczoraj następujące ceny:

Pszenica dworska czerw. stand. 20.75—21.25, biała stand. 20—20.50, przemysłowa 70 73 19—20.50, żyto dworskie 27.68 kg. 66.25—16.50, targowe 16—16.25, 70—71 kg. 17—17.25, owies dworski nowy 13.50—14.50, targowy nowy 13—13.50, jęczmień dworski 16—18, targowy 15.75—16.25, makuchy rzepakowe 15—16, lina 19—20, soja śrut 44.46 proc. b. i t. 22.50—23, siano słodkie 9—9.50, średnie 8—8.50, kwasne 7—7.50, konieczyna pastewna 10—11, słoma długa 5—5.50, mierzwa luzem 4—4.50, ziemniaki stolowe 4.25—4.50, rzepak zimowy bez work. 39—40, rzepak czyszczony słodki letni z w. 39—40, letni II gat. 35—36, siemię lina 41—42, mak niebieski z workiem 47—49, kniinek kraj. czyszczony 130—140, konieczyna biała 80—120, esparseta z workami 20—21, mąka pszena gat IA st. wym. 0.20 proc. 35.50—36, IB st. wym. 0.45 proc. 34.50—35, ID, poznańsk. 0.60 proc. 31.50—32.50, I. razowa 0.95 procent 26.50—27, mąka żytnia okr. krak. I gat. 0.55 proc. 26.50—27, 0.65 proc. 25.50—26, II gat. siłkowa po wym. 55 proc. 16.50—17, 65 proc. 14.50—15, razowa 20—21, mąka żytnia okr. Poznań. I gat. st. wym. 0.65 proc. 26.50—27, otręby żytnie standardowe 10.25—10.50, pszenne średnie 10.25—10.50, peçak fabryczny z workiem 24—25, chłopski bez worka 21—22, siekanka jęczm. fabrycz. z work. 24.50—25.50.

— 00 —

Także Chiny i Turcja żądają stałego miejsca.

Genewa, 7 września (PAT). Przybyły dzisiaj do Genewy szef delegacji chińskiej do Ligi Narodów min. Quo-tai-chi, potwierdził oficjalnie, że Chiny będą zabiegały o ponowny wybór do Rady Ligi Narodów. W deklaracji dla prasy delegat chiński motywował żądanie Chin względami następującymi: Zgromadzenie zawsze przestrzegało zasady, że Azja powinna posiadać odpowiednią reprezentację w Radzie. Chiny są największym państwem wschodnio-azjatyckim i głównym obrońcą na Dalekim Wschodzie paktu

Persja ustąpi na rzecz Turcji.

Genewa, 7 września (PAT). Rząd perski, który zgłosił kandydaturę na miejsce azjatyckie w Radzie Ligi, przesłał sekretarzowi generalnemu pismo, w którym oświadcza, że Persja wycofa swą kandydaturę na rzecz Turcji.

Łacińskie państwa Ameryki rozważają.

Genewa, 7 września (PAT). Havas dostrzegając, że delegacje państw Ameryki łacińskiej osiągnęły niebawem porozumienie co do zajęcia wspólnego stanowiska w sprawie wstąpienia Rosji do Ligi Narodów.

Min. Barthou wyjaśnia.

Paryż, 7 września (PAT). Min. Barthou odjechał wczoraj o godz. 22.25 do Genewy wraz z min. brytyjskim Edenem. Wobec przedstawicieli prasy angielskiej Barthou zaprzeczył kategorycznie wiadomości, głoszące, jakoby pomiędzy Włochami a Francją doszło do porozumienia w sprawie wspól-

Ligi oraz idei współpracy Wschodu i Zachodu. Naprężone położenie na Wschodzie zwiększa jeszcze konieczność reprezentacji Chin w Radzie.

Z punktu widzenia moralnego ponieważ kwestia Mandżurji, co do której zgromadzenie wydało wyrok na korzyść Chin, dotychczas nie jest ostatecznie załatwiona, umniejszenie pozycji Chin w Lidze Narodów wydaje się delegatowi chińskiemu nie do pomyślenia.

—00000000—

nej akcji, mającej na celu przeszkodzenie w dozbieraniu się Niemiec.

Skarga Komisji plebisc. Zagł. Saary.

Genewa, 7 września (Tel. wł.). Komisja plebiscyt. Zagłębia Saary przesłała Radzie Ligi Narodów zażalenie przeciw biskupom Trewiru i Spirji. Przyczyną jest telegram holdowniczy zjazdu młodzieży katolickiej, któremu biskupi ci patronowali. wysłany do kancel. Hitlera. Komisja prosi o powzięcie odpowiednich zarządzeń.

—00—

Jak postąpi Argentyna?

Londyn, 7 września (Tel. wł.). O ile przyjęcie Rosji w skład Ligi Narodów uważa się tutaj za rzecz przesądzoną, to natomiast uzyskanie przez Rosję stałego miejsca w Radzie Ligi jest bardzo wątpliwe. Wedle informacji wotum odmowne odda mianowicie delegat Argentyny, a temsamem braknie ustawowo wymaganej jednomyślności.

Gdy staną wszystkie przedziałnie... w Ameryce.

Nowy Jork, 7 września (PAT). Federacja robotników przemysłu odzieżowego wypowiedziała się za przystąpieniem do strajku odzieżowego przemysłu bawełnianego. Postanowienie to zwiększy liczbę strajkujących o 50 tysięcy, a stopniowo nawet — być może — o 175 tysięcy osób.

Groźna zapowiedź.

Nowy Jork, 7 września (PAT). Strajk w przemyśle włókienniczym wciąż rozszerza się. Nadechodzą wiadomości o zamknięciu coraz to innych przedział. W Nowej Anglii strajkuje obecnie 133 tysiące robotników.

Przewod. komitetu strajkowego Gorman oświadczył: „Zgodzimy się na arbitraż tylko wtedy, gdy wszystkie przedziałnie będą zamknięte”.

W połudn. Karolinie zmobilizowano 21 kompanij strażi narodowej. W Lincolnowa w półn. Karolinie aresztowano 70 strajkujących robotników.

Niebezpieczeństwo nowych zajęć.

Nowy Jork, 7 września (PAT). Strajk w przemyśle włókienniczym rozszerza się. W Nowej Anglii strajkują już wszyscy robotnicy. Obliczają, iż do strajku przystąpiło 400.000 robotników przemysłu włókienniczego, na ogólną ich liczbę 700.000. Pracodawcy, którzy sądzą, że strajk obejmie powyżej 15 procent robotników, zaniepokojeni są możliwością rozpowszechnienia się aktów gwałtu.

Druga armja niemiecka pod nazwą „służby pracy”.

Paryż, 7 września (Tel. wł.). Specjalni sprawozdawcy pism francuskich bawiących z okazji kongresu partji hitlerowskiej w Norymbierdze — jednomyślnie stwierdzają, że „ochotnicza służba prac”, której poświęcony był wczorajszy dzień kongresu, nie jest niczem innym jak zamaskowaną służbą wojskową. Całe szkolenie i musztra nastawiona są na to, by w razie potrzeby armja mogła być użyta dla celów wojennych. Sprawozdawca „Matina” stwierdza, że wobec zapowiedzi Hitlera, że w przyszłości każdy obywatel będzie musiał przejść „służbę pracy”, będzie miała Rzesza obol: armji zawodowej drugą armję, w której służbę swoją odbyć musi każdy zdolny do noszenia broni Niemiec. Podobnie piszą także inni sprawozdawcy, wskazując na konieczność zachowania najdalej posuniętej ostrożności i ba-

cznego śledzenia dalszego rozwoju wypadków w Niemczech.

—00—

Układy Niemiec z sąsiadami.

Berlin, 7 września (PAT). W dniu wczorajszym podpisana została umowa o spletach w obrocie towarowym między Niemcami a Norwegją. Obrachunek następuje za pośrednictwem kont rozrachunkowych otworzonych w Banku Rzeszy oraz w państwowym banku norweskim.

Równocześnie nastąpiło podpisanie umowy dodatkowej do niemiecko-belgijskiego traktatu handlowego z r. 1925 oraz umowy rozrachunkowej w obrocie towarowym między Niemcami a unją gospodarczą belgijsko-luksemburską.

—00—

Co Austria zarzuca Jugosławii?

Wiedeń, 7 września (PAT). Austr. minister spraw zagr. Berger-Waldenegg udzielił korespondentowi dziennika „La Republique” wywiadu na temat stosunków austriacko-jugosłowiańskich.

Niemiecy narod. socjaliści — oświadczył minister — przenieśli w ostatnim czasie siedzibę swych lutryj, które kosztowały już tyle krwi z Bawarii do Jugosławii. Główną ich kwaterą jest obecnie Maribor. Spodziewamy się, że rząd jugosłowiański udowodni światu, iż niema nie wspólnego z temi intrygami przeciw Austrii.

Na uwagę dziennikarza francuskiego o oficjalnem zaprzeczeniu rządu jugosłowiańskiego, minister zauważył: „Niestety agitator narod. socjalistyczny Kammerhofer przebywa ciągle jeszcze nad granicą jugosłowiańską. Liczymy na Francję, że podejmie się ona pośrednictwa i że w przyjaciels-

ki sposób zwróci uwagę Jugosławii na niebezpieczeństwo, grożące pokojowi w razie dalszego tolerowania tych machinacji.

—00—

Po odwiedzinach premiera Rumunii.

Białogród, 7 września (PAT). Cała prasa jugosłowiańska podkreśla znaczenie wizyty prelera rumuńskiego Tatarescu, który odjechał dziś wieczorem do Bukaresztu. — Zdaniem prasy Tatarescu przygotował wizytę premiera rumuńskiego Tatarescu, który stąpi przed podróżą króla do Paryża. Tatarescu osiągnął z miarodajnymi kołami jugosłowiańskimi porozumienie we wszystkich sprawach gospodarczych, finansowych i komunikacyjnych, interesujących oba kraje.

Metody „Kłajpedzkie”.

Berlin, 7 września (PAT). Niem. biuro inform. donosi: Zwołane na dziś popołudniu posiedzenie sejmiku kłajpedzkiego nie doszło do skutku z powodu celowego wywołanego braku quorum. Z pośród 29 posłów zjawili się na posiedzeniu tylko 13, 5 litewskich posłów do sejmiku kłajpedzkiego nie przybyło. Pozostałym posłom uniemożliwiono stawiennictwo w sejmiku w ten sposób, iż polecono im stawić się w urzędzie policyjnym, gdzie oświadczone im, iż nadużywają swych mandatów. Przedstawiciel niemieckiej partji lud., która liczy 15 posłów, a więc większość absolutną sejmiku, odczytał deklarację, podpisaną przez wszystkich posłów tej frakcji. Deklaracja zakłada protest przeciwko świadomie wywołanemu brakowi quorum. Ponieważ uchwały sejmiku kłajpedzkiego są ważne przy conajmniej obecnych 20 posłach, posiedzenie sejmiku po pół godziny przerwano.

W ten sposób — stwierdza niem. biuro inform. — litewski gubernator osiągnął swój cel i dyrektorjat obecny pozostaje przy władzy, mimo, iż większość sejmiku jest mu przeciwna.

Konferencja kolejowa w Kownie.

Ryga, 7 września (PAT). Z Kowna donoszą: W przyszłym tygodniu rozpocznie się tam międzynarodowa konferencja kolejowa, w której wziąć mają również udział delegaci kolei polskich. Fakt ten jest przez prasę kowieńską specjalnie podkreślany.

Wzajemność turystyczna z Bułgariją.

Warszawa, 8. 9. (Telef.). W ostatnich dniach władze polskie wyraziły zgodę na przeprowadzenie kompensaty turystycznej z Bułgariją w sposób analogiczny do istniejącej już kompensaty turystycznej z Jugosławją. Polscy turyści, którzy będą chcieli korzystać z ulg paszportowych do Bułgarii będą wpłacali w Powsz. Banku Związkowym złote polskie na pokrycie kosztów pobytu w Bułgarii wraz z kosztami przejazdu do Sofji i z Sofji do miejscowości wycieczkowych. Bank wyda turyście czek, na podstawie którego linje lotnicze „Lotu” lub „Orbis” wystarczą się o ulgowy paszport. Wycieczki będą mogły odbywać się drogą powietrzną lub kolejną i organizować je będzie „Lot” lub „Orbis”.

Nowe znaczki stemplowe.

Warszawa, 8. 9. (Telef.). Wprowadzony został nowy typ znaczków stemplowych

wartości 40 zł., 40 groszy i 10 groszy. Dotychczasowe znaczki stemplowe tych trzech kategorii mogą być używane tylko do końca września. Niezużyte znaczki stemplowe typu dawnego będą zamieniane na nowe w razie przedstawienia ich do zamiany w czasie od 15-go września do 15-go października. Po 15-tym października nie będzie się wymieniać znaczków stemplowych starego typu.

Do zamknięcia kroniki.

Sensacyjny wyrok w sprawie

o kradzież 120 tys. zł.

W lutym b. r. okradziono kupca Krak. Jakuba Steiglera z kosztowności i grótzki łącznej wartości 120 tys. zł. W związku z tem policja aresztowała Zbigniewa Brzuskiewicza, Józefa Tiesłowitza, Jakuba Scheera, Pejsacha Dyma, Reginę Tiesłowitza i Lele Hauswirth.

Sąd okręgowy karny po całodziennym rozprawie wydał sensacyjny wyrok uwalniając wszystkich oskarżonych. Oskarżonego Dyma bronił mec. Kohane.

Socjalistyczne związki

winne są Ubezpieczalni 35 tysięcy zł.

W związku z naszą notatką o wyprowadzeniu się organizacji socjalistycznych z Domu Robotniczego przy ul. Dunaiewskiego właściciel tego budynku Ubezpieczalnia Społeczna wyjaśnia, że organizacje wymienione opuściły lokal nie wskutek nie odnowienia kontraktu przez Ubezpieczalnię, lecz z powodu zalegania z komornem w wysokości 35.900 zł.

ŚLĄSK — KRAKÓW NA TORZE
ŻUŻLOWYM.

Dzisiejsze zawody motocyklowe na torze żużlowym, które odbędą się bez względu na pogodę wywołały zrozumiałe zainteresowanie całego Krakowa. Zainteresowanie zostało spotęgowane tem, że przyjeżdżają na nie wycieczki motocyklistów z całego Śląska, które pragną zobaczyć walkę reprezentacji motocyklowej Śląska z Krakowem.

**Złóż składkę
na powodzian!**

Od środy dnia 5 b. m. w kinoteatrze „SZTUKA”

Kobieta, która wywołała rewolucję! MAE WEST w swojej najwspanialszej kreacji pełnej przepychu i pikanterji jako

LADY LOU

„Kobieta która wie czego chce” wystąpi w swoim pierwszym filmie, oraz Gary Grand i Gilbert Roland fascynującą swoją świetną grą. Reżyserji znakomitego LOWELA SHERMANA. Dzisiejsza premiera LADY LOU z MAE WEST wzbudzi niezawodnie kolosalne zainteresowanie.

Poranki z powyższego filmu: w sobotę 8 bm. o godz. 3-ciej w niedzielę 9 bm. o godz. 12-tej. Ceny miejsc od 50 groszy.

Mussolini „z litością i w poczuciu wyższości” o Niemczech

Rzym, 7 września (Tel. wł.). Mussolini dokonał w Bari otwarcia „Targów Lewantynskich”, przyczem wygłosił wobec 300 tysięcy osób przemówienie, w którym m. i. oświadczył, że w ciągu 3-tysięcletniej historii naród włoski dał dowody swej żywotności w dziedzinie politycznej i społecznej, a w dziedzinie kulturalnej stworzył wartości, jakie na historii narodów cywilizowanych pozostawia niezatarte ślady. Trzy tysiące lat historii pozwalają nam też — mó-

wić Mussolini — z litością, jednak z poczuciem swojej wyższości patrzeć na pewne „nauki” i prądy szerzone po drugiej stronie Alp potomków tych, którzy jeszcze nie znali pisma, gdy Rzym posiadał już Cezara, Wirgiliusza i Augusta. Po złożeniu wszystkim narodom biorącym udział w targach podziękowania Mussolini zwrócił się do reprezentowanych państw, aby ufały Włochom fałszywostwom i zacieśniły z nimi swoją współpracę.

WYDOBYCIE ZŁOTA WZRASTA.

Warszawa, 7 września (Telef. wł.). Ogłoszono dane statystyczne o światowym wydobyciu złota w pierwszej połowie br. — W okresie tym wydobyto 12.888.000 uncji złota wobec 12.175.000 uncji w pierwszej połowie roku ubiegłego.

—00—

DORAZNA ROZPRAWA O SZPIEGOSTWO.

Warszawa, 8. 9. (Telef.). Wczoraj przed Sądem okręgowym w Brześciu nad Bugiem rozpoczęła się rozprawa doraźna przeciwko 19-letniemu Al. Miroszczenko, oskarżonemu o szpiegostwo.

O rewizję ustawodawstwa urzędni.

Warszawa, 8 września (Telef.). Organizacje i związki urzędników państwowych podejmują prace nad rewizją ustawodawstwa urzędniczego w Polsce. Stowarzyszenia urzędników państwowych wyłoniły specjalną komisję, która opracować ma konkretny projekt reformy ustaw urzędniczych. Projekty te uzgodnione będą z centralną radą pracowników a następnie przedłożone rządowi. Projekt rewizji obejmie ustawę uposażeniową, pragmatykę, ustawę emerytalną oraz przepisy dyscyplinarne.

I. C. HRONSKY. 12

Palec boży.

— Chłopom nie wolno, — rozkazała. — Chłopi dopiero na chrzciny. Macie wnuczkę, dziewczkę jak kłoc — oznajmiła i pędziła dalej. No, ani w tym pośpiechu nie zapomniła o starym zwyczają zabrała kapelus obu przybyłym.

— Karze mię, karze... Chciałem naprawić, chciałem wychować porządniejszego, no, już Bóg mi tego nie powierzy, darmo my ślałem tak dobrze. Karze mię, karze... A nie wiem dlaczego mię to tak!

Z tragicznymi myślami doszedł do domu. Nie trwała mu droga tak długo. — kręczył mieniej. Siadł za stołem i podziwiał piec, nie dlatego, że był nowomalowany, ale nie przyszła mu inna robota na myśl.

— Muje już żadnej pociechy nie użyżę, wdychał i podpierał łice.

Werona przybiegła uradowana, już po chodzie jej na podsienu było poznać, że ucieszona, uradowana, nie ta zwyczajna Werona. Przez drzwi wchodziła ze śmiechem, u Ondreja śmiech ten wzbudził groźny gniew: zacerwienił się jak makówka, co się ma śmiać? Co w tem tak śmiesznego?

— Ondrej! Ondrej!..

— Mogłabyś sobie w domu posiedzieć, nie gonić zawsze popróżnicy! Gdzie masz wieczór?

— Ale...

— Przynajmniej słuchaj. — daj mi pokój i tak tylko kusisz człowieka

— No przecież sam mówił...

— Co mówiłem. — nie nie mówiłem!

Werona nie wiedziała, co począć zadziwiona.

— Ale, Ondrej, przecież powiedziałeś, że gły będzie chłopiec...

— Ha, powiedział? No co powiedziałem? A gdzie go masz, gdzie? gdzie? Ondrej, co A gdzie go masz, gdzie? gdzie?

— Ondrej, co tobie się stało, czyś już pożałował. — przecież go pragnął, więc go masz!

— Chłopea.

— Przecież ci mówię.

— Słuchaj, nie obrzucaj mię na głupca, ho...

— Kiedyś ty tam był, jeszcze była tylko dziewczka?

— Jakto tylko dziewczka?

— Boże mój tak ciężko pojmujesz, chłopcę dopiero potem przyszedł.

— I chłopiec i dziewczę?

— No, no.

— Dwoje?

— Dwoje.

Ondrejowi gniew przeszedł w zadziwienie, a że nie chwytalo mu się to tak przedko

rozumu, jeszcze się dwa razy spytał, czy tak naprawdę. No prawdziwie szczerze Bóg pobłogosławił młodym: a Srszeń odmłodził o dziesięć roków, że przecie coś się po jego woli stało.

— Werona, tego chłopca przyniesiesz! — kazał potem żonie, prawda, nie mogła tego zaraz.

No później go przyniesli.

Już do chrztu nieśli ich od starych. Jedno do Podhradzia, drugie do Merowice; jedno od Srszeniów, drugie od Rabotów, bo Katrena nie dała się przebrać przez Weronę. Patrzcie no, kto by się dał powstydzić?

Ondrej zas często głową pokręcił, mieniał poważną, jako dawniej.

Słuchaj Werona ja tylko tyle powiem, że to był palec Boży. Naraz dwoje: nam jedno a Rabotom drugie, jedno chłopiec a dziewczę, jedno na ojca drugie na matkę. Werona, to jest palec Boży. — ja już tylko tyle powiem!

sprawy rozwiązać muszą jeszcze ciągle u Remiarów.

Ale o dzieci niema starania.

Gdy Werona kupi młodemu Stefkowi nowy kapelusik, to już na drugi dzień Katrena oblecze swoje wnuczę w nową sukienkę. Gdy Werona wyjdzie przed dom zobacz, to z pewnością nie poto, żeby ujrzeć prosięta rozłożone nad potokiem, ale żeby wyhadać, czy Katrena nie wymyśliła znowu jakiejś nowości.

— A kto to słyszał. — mówili ludzie, — żeby takie dzieci nosiły strzyżone kożuszki, po roku już je mogą rzucić, powyrastają z nich. Takie marnotrawstwo, — ci ludzie się błądzą.

Ale niech sobie świat mówi, co mu się podoba. Tak u Razvonów, jak i u Srszeniów cieszyli się tem, że dzieci u starych na zawsze. Młodzi tylko czasami mieli szczęście polawić się własnymi dziećmi.

Ono i nie było dobrze zostawić je długo u matki.

Niedawno, co ledwie się u niej zagrzały, wnet było źle. Bóg jeden wie, z czego, ale zaraz schorowały się, jakby na zamówienie. Czy z jadła im coś zaszkodziło, czy może nie dała dość pozoru i przeciębły się, nie wiedzieć. Przyszła zimnica, gorączka, kłucie i jeszcze co niedobrego, że ani Ulina nie dała sobie rady. Wreszcie poczęła kręcić głową i mówić o doktorze.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Km. 389/34.

Obwieszczenie o licytacji nieruchomości.

Komornik Sądu grodzkiego w Oświęcimiu zamieszkały w Oświęcimiu przy ul. Piłsudskiego L. 17, na zasadzie art. 679 i następujących K. P. C. obwieszcza, że w dniu 30. października 1934 r. od godziny 10-tej przed południem w sali Nr. 17 Sądu grodzkiego w Oświęcimiu odbędzie się sprzedaż w drodze publicznej licytacji realności lwh. 185, ks. gr. gm. kat. Brzezinka składającej się z parcel: budowlanej lkat. 310 i gruntowej lkat. 1121/2 o łącznej powierzchni 306 sążni kwadratowych, budynku parterowego murowanego z cegły, krytego dachówką, studni betonowej, komórki i przynależności stanowiącej własność Andrzeja Krzemienia i Teresy Krzemieniowej z Brzezinki ad Oświęcim.

Suma oszacowana powyżej opisanej realności wynosi kwotę 6.780 zł., zaś sumy wywołania 5.085 zł. poniżej, której sprzedaż nie nastąpi.

Przystępujący do licytacji winni złożyć rękojmię w wysokości 678 zł. (1/10 część sumy oszacowania art. 686. §. 1. kpc.) do rąk komornika lub do depozytu sądowego.

Rękojmią winna być złożona w gotówiznie albo w takich papierach wartościowych, bądź książeczkach wkładowych instytucji, w których wolno umieszczać fundusze osób małoletnich (papiery o bezpieczeństwie pupilarnem art. 686. §. 2. kpc.). Przy licytacji będą zachowane ustawowe warunki licytacyjne o ile dodatkowem publicznie obwieszczeniem nie będą podane do wiadomości warunki odmiennie. Prawa osób trzecich nie będą przeszkodą do licytacji i przysądzenia własności na rzecz nabywcy bez zastrzeżeń, jeżeli osoby te przed rozpoczęciem przetargu nie złożą dowodu, że wniosły powództwo o zwolnienie nieruchomości lub jej części do egzekucji i że uzyskały postanowienie właściwego Sądu nakazujące zawieszenie egzekucji.

W ciągu ostatnich dwóch tygodni przed licytacją wolno oglądać nieruchomość w dni powszednie od godziny 8-mej do 18-tej, zaś akta postępowania egzekucyjnego można przeglądać w Sądzie grodzkim w Oświęcimiu.

Komornik: Stanisław Szperher.

Wszelkie

artykuły w chodzące wkład handlu k

rozenno - spożywczego, win, wódek i delikatesów, oraz świetnych owoców krajowych i zagranicznych — poleca po przystępnych cenach

KAZIMIERZ BARTOSZEWSKI

KRAKOW, ULICA FLORJANSKA 49.

ROK ZAŁ. 1911. TELEF. 112-20.

Świętociopokojowe

pełnoosobowe mieszkanie Krowoderska 7. wolne. 427

Ludność rzym. kat.

zaprasza na stały pobyt księdza-emeryta. Otrzyma piękne umeblowane mieszkanie, opał, światło elektryczne, całonocne utrzymanie oraz skromne wynagrodzenie. Miejsce wolę górzysta i zdrowa. Łaskawe zgłoszenia kierować „Komitet Kościelny” Rybnie, powiat Dolina, Województwo Śląskie.

Przepuklinowe Pasy

Opaski Brzuszne

Suspensorja, prostotrzymacze

Aparaty ortopedyczne

Protezy ręczne i nożne, szczudła kule itp.

Wykonuje we własnej pracowni

Narzędzia Lekarskie

oraz

uskutecznia: naprawy, ostrzenie i niklowanie

L. Knapiński Kraków

ul. Mikołajska 7. Tel. 150-05

WITRAŻE I OSZKLENIA W OŁOWIU

od zł. 25.— metr kwadratowy

najładniej i najlepiej wykona znany od 1902 r.

KRAKOWSKI ZAKŁAD WITRAŻOW I OSZKLEN

S. G. ŻELEŃSKI

Kraków, Aleja Krasieńskiego 23. Tel. 106-16 (dom własny).

przyjmuje również reparacje i odnowy.

Fachowa obsługa. Fachowa obsługa.

Kosztorysy i porada bezpłatnie. Dostarcza również ramy lub szyny żelazne

15 złotych medali w 31 lat pracy.

Lokalu większego

na cele pomieszczenia

Stowarzyszenia w centrum Krakowa

poszukuje się natychmiast.

Zgłoszenia do Administracji „Głosu Narodu” pod „Lokal dla Stowarzyszenia”

Pektoraliki,

koloratki

gumowane dla PT. Książ, bielizna, rękawiczki, skarpetki, kapelusze

poleca:

ROMAN SZCZERBA

Kraków, ulica Florjańska 40

Absolwentka Gimnazjum, pisząca na maszynie, prosi o jakakolwiek pracę. — Zgłoszenia do Adm. „Głosu Nar.” pod 24-0.

Motory elektryczne

dla prądu stałego.

od 3/4 HP do 2 HP, do sprzedania

w drukarni „Głosu Narodu”.

Brzy zakupnachs towaru

powołymać się na ogłaszających się w „Głosie Narodu”.

Księgarnia Krakowska,

Kraków św. Krzyża 13.

poleca:

	Zł.
Bieniasz J., Korporanci (Powieść)	6.—
Cegiełka Dr. Fr. Ks., Szlakiem tułaczy (Z życia emigranta)	1.20
Gheon H., Droga krzyżowa	1.—
Katholische Leistung in der Weltliteratur der Gegenwart	19.50
Kłecińska A., Światło wśród puszczy (Sw. Męczennicy Kanadyjsey T. J.)	1.—
Mikuta M., Dożynki (Inscenizacja obrzędu ludowego)	1.—
Mikuta M., Sobótka (Inscenizacja obrzędu ludowego)	0.70
Mortler O., Św. Dominik	0.30
Stójmy na straży (Głosy Katolickie Nr. 406)	0.10
W roku Jubileuszowym Odkupienia ludzkości 1934 (Obraz 18 x 29)	0.50
Wspólna Msza Święta recytowana	0.15
Żamejć J. Ks., Jak należy tłumaczyć sen i jego dziwne objawy	0.75

Wysyłka odwrotna.

Za dział ogłoszeń Redakcja nie bierze odpowiedzialności.

CENY OGŁOSZEŃ	
Ogłoszenia zwykłe za wiersz milimetryowy	20 gr.
Nadesłane	50 „
Komunikaty po krawie	60 „
na 1-szej	70 „

CENY OGŁOSZEŃ	
Drobne za wyraz	10 gr.
Układ tabelaryczny o 50% drożej.	
Ogłoszenia zamiejscowe o 30% drożej.	
Za zastrzeżeniem miejsca dolicza się 25 proc.	

Wydawca za „Głos Narodu” Skę z ogr. odpow. K. Holeksa. Redaktor odpowiad. Dr Józef Warchałowski. Drukarnia „Głosu Narodu” pod zarz. R. Ferka.